

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

30 вересня

№ 18

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів УРСР

68. Про встановлення тарифу на воду, що відпускається Кіровоградським водопроводом.

69. Про підготовку і підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів радгоспів Міністерства радгоспів УРСР.

70. Про заходи щодо поліпшення ветеринарно-санітарної справи на території УРСР.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

68 Про встановлення тарифу на воду, що відпускається Кіровоградським водопроводом

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Дозволити виконкомів Кіровоградської обласної Ради депутатів трудящих встановити тариф за один кубометр води, що відпускається Кіровоградським водопроводом, у розмірі планової собівартості корисно-відпущеної води з націнкою до 20 процентів.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомоя

м. Київ, 15 вересня 1949 р., № 2626.

69 Про підготовку і підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів радгоспів Міністерства радгоспів УРСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 28 серпня 1949 року № 3622 «Про підготовку і підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів радгоспів Міністерства радгоспів СРСР», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство радгоспів УРСР:

а) організувати з 15 листопада 1949 року постійно діючі — однорічну школу по підготовці керуючих фермами і відділками радгоспів, з контингентом приймання в 1949 році 75 чоловік, при Майнівському зоотехнікумі, Чернігівської області, і тримісячні курси по підвищенню кваліфікації керуючих фермами і відділками радгоспів, з контингентом приймання учнів — 90 чоловік, при Хомутецькому зоотехнікумі, Полтавської області;

б) провести в 1950 році при Ржищівському сільськогосподарському технікумі, Київської області, тримісячні курси по підвищенню кваліфікації виконавців робіт радгоспів, з контингентом учнів 75 чоловік.

2. Витрати на утримання однорічної школи і курсів, вказаних у пункті 1 цієї постанови, на 1949 рік в сумі 70 тисяч карбованців, з них зарплати 20 тисяч карбованців, віднести за рахунок асигнувань на освіту по бюджету УРСР, в тому числі і невикористаних у першому півріччі 1949 року.

3. Зобов'язати Міністерство радгоспів УРСР (тов. Кальченка) і Міністерство фінансів УРСР (тов. Сахновського) передбачити в проєкті республіканського бюджету на 1950 рік необхідні асигнування на утримання однорічної школи по підготовці і тримісячних курсів по підвищенню кваліфікації керуючих фермами і відділками радгоспів при Майнівському і Хомутецькому зоотехнікумах та тримісячних курсів по підвищенню кваліфікації виконавців робіт радгоспів при Ржищівському сільськогосподарському технікумі Міністерства радгоспів УРСР.

4. Довести до відома Міністерства радгоспів УРСР, що Рада Міністрів СРСР, постановою від 28 серпня 1949 року № 3622, поширила на слухачів однорічної школи по підготовці і тримісячних курсів по підвищенню кваліфікації керуючих фермами і відділками радгоспів, а також на слухачів тримісячних курсів по підвищенню кваліфікації виконавців робіт радгоспів чинність розпорядження Ради Міністрів СРСР від 31 серпня 1948 року № 12304 щодо збереження за відрядженими на курси заробітної плати по місцю їх роботи.

Іногороднім слухачам зазначених шкіл і курсів, крім того, виплачувати стипендію в розмірі 200 карбованців на місяць.

5. Міністерству радгоспів УРСР подати Державній штатній комісії при Раді Міністрів СРСР штати адміністративно-управлінського персоналу однорічної школи і курсів, що їх організовують відповідно до цієї постанови.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

70 Про заходи щодо поліпшення ветеринарно-санітарної справи на території УРСР

Рада Міністрів Української РСР відзначає, що в ряді областей і районів УРСР допущено серйозні порушення ветеринарно-санітарних правил при забої тварин, заготівлях, зберіганні, обробці і транспортуванні м'яса та сировини тваринного походження.

Внаслідок ослаблення ветеринарно-санітарного нагляду є випадки вимушеного забою худоби на м'ясо без дозволу ветеринарного нагляду, а також продажу м'яса від вимушено забитих тварин без дослідження його в лабораторіях згідно з існуючими правилами (Київська, Чернігівська і Полтавська області).

Огляд і клеймування м'яса на м'ясоконтрольних станціях і в зооветеринарних закладах довіряються недосить кваліфікованим працівникам (Чернівецька, Тернопільська області).

Мережа м'ясоконтрольних станцій в ряді областей зовсім недостатня. Виконками обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих недосить займаються питаннями обладнання м'ясоконтрольних станцій, внаслідок чого багато які з них розміщуються у непристосованих, тісних приміщеннях, що не відповідають виробничому призначенню, не мають льодовень-холодильників, льодовень-ізоляторів для зберігання м'яса і стерилізаційних установок для знешкодження умовно годящого м'яса.

Ослаблення ветеринарно-санітарного нагляду також має місце при заготівлі і перевезенні тварин, вовни, шкір та іншої сировини тваринного походження, а також при забиранні утилізації і знищенні трупів загіблених тварин.

З метою поліпшення ветеринарно-санітарної справи й охорони населення від заразних хвороб, спільних для людей і тварин, Рада Міністрів Української РСР, відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 7 вересня 1949 року за № 3736, постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, облвиконками і Київський міськвиконком:

а) забезпечити організацію ветеринарно-санітарного нагляду і контролю за роботою підприємств, що займаються заготівлею і забоєм худоби, заготівлею, зберіганням, обробкою, транспортуванням і реалізацією м'яса та сирих тваринних продуктів, притягаючи до суворої відповідальності осіб, винних у порушенні ветеринарно-санітарних правил;

б) заборонити вимушений забій худоби без попереднього огляду, згідно з установленними правилами, а також без дозволу ветеринарного нагляду.

Зажадати від ветеринарних працівників м'ясоконтрольних станцій (пунктів) і ветеринарних працівників зооветеринарної мережі піддавати обов'язковому лабораторному дослідженню м'ясо вимушено прирізаних тварин;

в) заборонити міським, районним, селищним і сільським Радам депутатів трудящих, колгоспам та іншим господарчим організаціям видавати власникам довідки на вивіз м'яса, м'ясопродуктів і тварин без пред'явлення власниками ветеринарного свідоцтва або довідки, виданої ветеринарним наглядом зооветеринарної мережі;

г) заборонити провадити експертизу і клеймування м'яса ветеринарними працівниками м'ясоконтрольних станцій (пунктів) і зооветеринарної мережі, що не мають вищої або середньої ветеринарної освіти і підготовки по ветеринарно-санітарній експертизі;

д) до 10 жовтня 1949 року провести в районах і містах спеціальні наради працівників м'ясоконтрольних станцій (пунктів) і працівників зооветеринарної мережі з питання про поліпшення ветеринарно-санітарного нагляду за худобою, м'ясом та іншими продуктами тваринництва;

е) перевірити до 10 листопада 1949 року ветеринарно-санітарний стан всіх м'ясокомбінатів, боєнь і забійних пунктів, а також баз перетримування, відгодівлі худоби та утилізаційних установок з метою поліпшення їх роботи;

є) до 1 грудня 1949 року обладнати наявні скотомогильники і чеські ями відповідно до ветеринарно-санітарних вимог і забезпечити надалі належне їх тримання;

ж) затвердити до 1 грудня 1949 року траси внутрішньообласного і міжобласного перегону худоби.

2. За правильну організацію і керівництво ветеринарним наглядом, а також за додержання ветеринарно-санітарних правил на місцях несуть відповідальність, поряд з ветеринарними працівниками, завідуючі обласними відділами сільського господарства і міністр сільського господарства УРСР.

3. Зобов'язати виконкоми міських і районних Рад депутатів трудящих посилити роботу щодо переобладнання і будівництва м'ясоконтрольних станцій і необхідних приміщень для них (кімнати для провадження ветеринарно-санітарної експертизи і лабораторних досліджень, кухні-мийні).

4. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР:

а) обладнати на ринках відповідні приміщення для знешкодження умовно годящого м'яса і виділити необхідну тару для засолу м'яса, що потребує знешкодження, а також встановити льодовні-холодильники і льодовні-ізолятори для зберігання м'яса;

0082801

б) обладнати на ринках місця для торгівлі тваринами відповідно до ветеринарних правил.

5. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР та Уповноваженого Міністерства заготівель СРСР по Українській РСР посилити проведення серед населення роз'яснювальної ветеринарно-санітарної роботи з питань забою худоби і ветеринарно-санітарних вимог при заготівлі, зберіганні і переробці продуктів тваринництва та забезпечити місцеві ветеринарні органи й заклади необхідними ветеринарними правилами.

6. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР посилити на прикордонних пунктах ветеринарно-санітарний контроль за худобою і сировиною тваринного походження, що перевозиться.

7. Довести до відома начальників Південно-західного і Донецького залізничних округів, начальника управління Дніпровського річкового пароплавства і начальника Украерофлоту про те, що постановою Ради Міністрів СРСР від 7 вересня 1949 року № 3736 категорично заборонено перевозити м'ясо і сировину тваринного походження без відповідних ветеринарних свідоцтв (посвідок) і сертифікатів.

8. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР подати Міністерству сільського господарства СРСР пропозиції про збільшення мережі міжрайонних ветеринарно-бактеріологічних лабораторій, м'ясоконтрольних станцій і лабораторій для дослідження шкіряної і хутрової сировини на сибірку в областях Української РСР.

9. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР, Міністерство торгівлі УРСР, Міністерство радгоспів УРСР і Уповноваженого Міністерства заготівель СРСР по Українській РСР подати на 10 січня 1950 року до Ради Міністрів УРСР звіт про хід виконання цієї постанови.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

132800

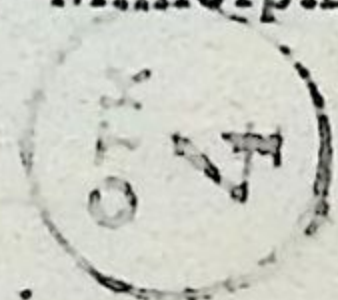
Редактор А. Каплан
Технічний редактор К. Лапченко
Коректор Л. Гриценко

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики
(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949

БФ 0053. Зам. № 1242. Друк. арк. 0,5. Облік-вид. арк. 0,4. В друкованому
арк. 42000 зн. Здано на виробн. 23/XII 1949 р. Підписано до друку 3/I 1950 р.
Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, вул. Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У Р Я Д У

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 жовтня

№ 19

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів Української РСР

71. Про зниження тарифів на таксомоторні перевезення на території Української РСР.
72. Про проведення конкурсів на кращі жилі й цивільні будівлі, збудовані в містах і селищах Української РСР.
73. Про поширення на колгоспи, що сіють кенаф, чинності пункту 8 постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 7 березня 1935 року № 362.
74. Про запровадження грошової оплати за воду, що подається державними зрошувальними системами.
75. Про порядок справляння плати за електроенергію, що відпускається колгоспам та іншим сільськогосподарським споживачам від електросіток державних електростанцій.
76. Про заходи щодо поліпшення роботи державних однорічних сільськогосподарських шкіл Української РСР.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

71. Про зниження тарифів на таксомоторні перевезення на території Української РСР

З метою здешевлення обслуговування транспортних потреб населення таксомоторами, а також найраціональнішого використання вантажних і легкових таксі, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити і ввести в дію з 1-го січня 1950 року на території Української РСР єдині тарифи за користування таксомоторами, згідно з додатком.

2. Міністерству фінансів Української РСР (тов. Сахновському) врахувати зміни тарифів по таксомоторних перевезеннях у проекті плану на 1950 рік.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 4 жовтня 1949 р., № 2881.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів Української РСР від 4 жовтня 1949 року
№ 2881

С Т А В К И

тарифної оплати за користування таксомоторами на території Української РСР

а) В легкових:

- а) за 1 кілометр платного пробігу 1 крб. 80 к.
б) за 1 хвилину платного простою в розпорядженні
того, хто користується таксомотором 20 к.

б) У вантажних:

- а) за 1 кілометр платного пробігу 2 крб. 00 к.
б) за 1 хвилину платного простою в розпорядженні
того, хто користується таксомотором 30 к.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

72. Про проведення конкурсів на кращі жилі й цивільні будівлі, збудовані в містах і селищах Української РСР

З метою підвищення якості проектування і будівництва жилих будинків, цивільних споруд і селищ в Українській РСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Дозволити Управлінню в справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР щороку в березні — квітні місяцях проводити конкурс на кращі жилі й цивільні будівлі, збудовані в містах і селищах Української РСР за кращими архітектурними проектами, на основі широкого застосування найновіших будівельних матеріалів, конструкцій та інших досягнень будівної техніки і благоустрою.

2. За матеріалами конкурсу на кращі жилі й цивільні будівлі і селища:

а) широко популяризувати досвід передовиків — архітекторів, конструкторів і будівельників-новаторів та їх методи сучасного проектування, будівництва і благоустрою;

б) відповідно до Положення (п. 5) й умов конкурсу на кращі збудовані будівлі і селища, відзначати роботу новаторів проектно-будівної справи і благоустрою.

3. Покласти організацію і проведення конкурсів, вказаних у пунктах 1 і 2 цієї постанови, на Архітектурну раду при начальнику Управління в справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР.

4. Зобов'язати Управління в справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР (тов. Остапенка) провести перший конкурс по будівлях і селищах, збудованих у 1949 році, в березні — квітні 1950 року.

5. Затвердити Положення про організацію і проведення конкурсів на кращі жилі й цивільні будівлі і селища, збудовані в Українській РСР (додаток № 1), і затвердити розподіл премій за конкурсом на 1950 рік у сумі 165 тисяч карбованців, згідно з додатком № 2.

6. Зобов'язати Міністерство фінансів Української РСР (тов. Сахновського) передбачити в республіканському бюджеті Української РСР на 1950 рік необхідні кошти для проведення конкурсу на кращі збудовані будівлі і селища по кошторису Управління в справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигмон

м. Київ, 6 жовтня 1949 р., № 2905.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів Української РСР від 6 жовтня 1949 року,
№ 2905.

ПОЛОЖЕННЯ

про проведення конкурсів на кращі жилі й цивільні будівлі, збудовані в містах і селищах Української РСР

І. ЗАВДАННЯ КОНКУРСУ

1. З метою підвищення якості архітектури і будівельних робіт, впровадження індустріальних методів у будівництво, застосування місцевих і нових будівельних матеріалів, що випускаються заводами будіндустрії Української РСР, і прогресивних уніфікованих конструкцій в житлово-цивільному будівництві, щороку проводити конкурс на кращі жилі й цивільні будівлі та комплекси будівель (квартали, селища) в містах і селищах Української РСР, збудовані в попередньому році.

2. Конкурс повинен показати досягнення радянських архітекторів і будівельників у збудуванні вигідних, економічних і гарних жилих та цивільних будівель з використанням місцевих і нових будівельних матеріалів, застосуванням прогресивних поточно-швидкісних методів будівництва та передових способів і прийомів будівництва новаторів-стахановців й інженерно-технічних працівників.

ІІ. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ КОНКУРСУ

1. Щорічний конкурс оголошується відкритим з участю в ньому архітекторів і будівельників усіх відомств, що збудували і відбудували в попередньому році в містах і селищах Української РСР жилі й цивільні будівлі.

2. За кращі збудовані будівлі і за комплекси - квартали і селища із закінченим благоустроєм і озелененням ділянок, при добрих економічних показниках, Управління в справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР відзначає архітекторів і конструкторів — авторів та будівельників заходами заохочення, преміюванням і представляє до урядових нагород у встановленому порядку.

3. Умови конкурсу затверджуються щороку Управлінням у справах архітектури при Раді Міністрів Української РСР і опубліковуються за 3 місяці до початку конкурсу.

4. До заохочення, преміювання і нагород можна представляти архітекторів і конструкторів — авторів індивідуальних і типових проектів; керівників проектних організацій, які здійснювали проектування і нагляд на будівництві; архітекторів і конструкторів, які добре пристосовували типові проекти до місцевих умов з вживанням місцевих і нових будівельних матеріалів і конструкцій; безпосередніх керівників будівництва — виконавців робіт, десятників - майстрів, керівників будівельних організацій (начальників будівництва, головних інженерів будівництва), інспекторів Держархбудконтролю, робітників-стахановців.

5. Матеріали, що надійшли на конкурс, повинні бути виставлені для прилюдного огляду, і громадського обговорення до розгляду їх Архітектурною радою.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів Україн-
ської РСР від 6 жовтня 1949 року,
№ 2905

Р О З П О Д І Л

премій за конкурсом на кращі житлі й цивільні будівлі, збудовані в містах
і селищах Української РСР в 1950 році

По жилих будинках:

1 перша премія	10000 карбованців
1 друга премія	8000 »
2 третіх премії	по 5000 »

По комплексах жилих будинків на 1 і 2 поверхи (по кварталах, селищах,
вулицях міст):

1 перша премія	20000 карбованців
2 других премії	по 15000 »
3 третіх премії	по 10000 »

По цивільних будівлях:

По театрах і кіно понад 800 місць, будинках Рад, будівлях інститутів, музеях
та інших великих цивільних будівлях:

1 перша премія	12000 карбованців
1 друга премія	8000 »
2 третіх премії	по 5000 »

По клубах, школах, лікарнях, адміністративних будівлях, кіно і театрах
до 800 місць, дитячих будинках та інших цивільних будівлях на один—два по-
верхи:

1 перша премія	8000 карбованців
2 других премії	по 5000 »
3 третіх премії	по 3000 »

Всього премій:

по 3000 карбованців	3
по 5000 »	6
по 8000 »	3
по 10000 »	4
по 12000 »	1
по 15000 »	2
по 20000 »	1

Разом: 165000 карбованців

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

73. Про поширення на колгоспи, що сіють кенаф, чинності пункту 8 постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 7 березня 1935 року № 362

Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство легкої промисловості Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих Одеської, Миколаївської і Кіровоградської областей довести до відома підлеглих їм організацій і правлінь колгоспів, що сіють кенаф, про те, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 23 вересня 1949 року № 4062 «Про поширення на колгоспи, що сіють кенаф і джут, чинності пункту 8 постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 7 березня 1935 року № 362»:

а) поширила на колгоспи, що сіють кенаф, чинність пункту 8 постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 7 березня 1935 року № 362, згідно з яким не менше 85 процентів авансових сум, що їх одержують колгоспи по контрактації кенафу, повинно бути розподілено серед колгоспників у рахунок вироблених ними трудовнів;

б) дозволила Держбанкові СРСР відкривати субрахунки колгоспам, що сіють кенаф, на вимогу правлінь колгоспів для зарахування 85 процентів коштів від суми грошових авансів, що їх одержують колгоспи під законтрактовані посіви кенафу, для забезпечення видачі цих грошей на трудовні колгоспникам, які працюють по вирощуванню кенафу.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 7 жовтня 1949 р., № 2894.

74. Про запровадження грошової оплати за воду, що подається державними зрошувальними системами

З метою усунення безгосподарного витрачання води на поливання сільськогосподарських культур, поліпшення меліоративного стану поливних земель, підвищення врожайності і збільшення площі зрошуваних земель за рахунок ощадливого використання водних ресурсів, Рада Міністрів Української РСР, на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 19 вересня 1949 року № 3979, постановляє:

1. Запровадити з 1950 року грошову оплату колгоспами, радгоспами, колгоспниками та іншими господарствами-водокористувачами за воду, що подається державними зрошувальними системами для поливання посівів, насаджень, природних сіножатей і для інших потреб, відповідно до затверджених виконкома районних Рад де-

путатів трудящих для кожного колгоспу і радгоспу планів водокористування, а також до заявок підприємств, установ та інших господарств-водокористувачів на воду для промислових, господарських, побутових та інших потреб.

Оплату за воду для зрошення посівів, насаджень і природних сіножатей, для промислових, побутових й інших господарських потреб встановити в розмірі 0,3 копійки за кубометр води.

2. За надпланове витрачання води, допущене колгоспами, радгоспами, колгоспниками й іншими господарствами-водокористувачами з їх провини, грошову оплату за кубометр води справляти в потрібному розмірі.

3. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих забезпечити запровадження з 1 січня 1950 року грошової оплати за воду, що подається колгоспам, радгоспам, колгоспникам та іншим господарствам-водокористувачам, по всіх державних зрошувальних системах.

4. Подача води для зрошення посівів і насаджень, промивки засолених земель, промислових, господарських і побутових потреб провадиться управліннями зрошувальних систем на основі взаємних договорів, що укладаються колгоспами, радгоспами та іншими господарствами-водокористувачами.

5. Облік кількості води, що подається кожному господарству-водокористувачеві, провадити водомірами, встановленими в пунктах виділу води колгоспам, радгоспам й іншим господарствам-водокористувачам.

Дозволити Міністерству сільського господарства Української РСР, до повного оснащення господарських водовиділів водомірними приладами, провадити облік води на водовиділах, не устаткованих водомірними приладами, найпростішими способами, а також по гідрометричних пунктах на зрошувальних каналах з врахуванням втрат води до господарських водовиділів.

6. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР і виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих довести до відома підлеглих їм організацій і правлінь колгоспів про те, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 19 вересня 1949 року № 3979:

а) затвердила типовий договір управління зрошувальної системи з колгоспом, згідно з додатком.

Затверджений типовий договір і укладені, на його основі, договори управлінь зрошувальних систем з колгоспами мають силу закону, обов'язкового до точного і безумовного виконання як колгоспами, так і управліннями зрошувальних систем;

б) встановила, що кошти, які надходять від господарств-водокористувачів за воду, яка подається їм управліннями зрошувальних

систем, витрачаються на поліпшення стану діючих зрошувальних систем понад асигнування, передбачені на цю мету в народногосподарському плані й бюджеті, по річних планах і кошторисах, погоджених з Міністерством фінансів СРСР і затверджених Міністерством сільського господарства СРСР, і направляються:

- на поточний ремонт зрошувальних систем і насосно-силового устаткування, але не більше 15 процентів сум, що надходять за воду;
- на капітальний ремонт зрошувальних систем, насосно-силового устаткування, гідротехнічних споруд і поліпшення засобів зв'язку;
- на придбання устаткування і транспортних засобів для експлуатаційних потреб, а також на підвищення механізації очистки зрошувальних систем від намулів і рослинності і на розвиток гідравлічних способів очистки каналів від намулів;
- на лісонасадження вздовж каналів.

Залишки коштів, не використані управліннями зрошувальних систем на кінець року, переходять на наступний рік для витрачання на зазначені водогосподарські заходи;

в) встановила, що грошова оплата за воду вноситься господарствами-водокористувачами не менше одного разу на квартал на спеціальний рахунок управління відповідної зрошувальної системи в Сільгоспбанку;

г) зберегла діючий порядок оплати витрат і утримування експлуатаційних органів зрошувальних систем за рахунок державного бюджету, а також установлений Радою Міністрів УРСР порядок обов'язкової безплатної трудової участі колгоспів, радгоспів та інших водокористувачів у проведенні робіт по очистці зрошувальних систем і протипаводкових, ремонтних і регулювальних робіт;

д) дозволила Раді Міністрів Української РСР надавати в 1950 році пільги окремим колгоспам, що зазнають труднощів в оплаті за воду.

7. Zobов'язати Міністерство фінансів Української РСР передбачати з 1950 року в планах фінансування по операційних затратах необхідні кошти на оплату витрат на утримування експлуатаційних органів та інших витрат, зв'язаних з експлуатацією Ірпенської зрошувальної системи.

8. Zobов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР (тов. Мацкевича) на 1 квітня 1950 року доповісти Раді Міністрів Української РСР про виконання цієї постанови.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

З а т в е р д ж е н о
постановою
Ради Міністрів СРСР від 19 вересня
1949 року № 3979

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів Україн-
ської РСР від 11 жовтня 1949 року,
№ 2926

ТИПОВИЙ ДОГОВІР

управління зрошувальної системи з колгоспом

Ми, Управління зрошувальної системи в особі на-
чальника і колгосп
в особі його голови уклали цей договір, поставивши
своїм завданням забезпечити в 19 . . . році підвищення врожайності сільсько-
господарських культур на поливних землях колгоспу, а також поліпшення меліо-
ративного стану земель шляхом правильного і ощадливого витрачання зрошуваль-
ної води і тримання державної та внутрішньогосподарської зрошувальної мережі
у зразковому порядку.

З цією метою Управління зрошувальної системи і колгосп беруть на себе
такі зобов'язання за договором:

УПРАВЛІННЯ ЗРОШУВАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ЗОБОВ'ЯЗУЄТЬСЯ:

1. Подати колгоспові по каналах зрошувальної системи воду для зрошування
посівів і насаджень, а також для господарських і побутових потреб колгоспу,
згідно з затвердженим райвиконкомом планом водокористування, який є ча-
стиною цього договору, в тому числі:

Назва культур	Площа	Кількість води
1. Зерно		
2. Трави		
3. Городиня		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11. Водопостачання тваринни- цьких ферм		
12. Побутові і господарські потреби		
13. Промивка засолених земель (там, де застосовується про- мивка)		
14. Присадибні ділянки кол- госпників		
Разом:		

З таким розподілом по місяцях загальних кількостей води, що подається:

Січень	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень

П р и м і т к а. У разі зміни метеорологічних та інших умов норми і строки поливів можуть коректуватися за згодою договірних сторін, з дозволу райвиконкому.

2. Проводити за свій рахунок капітальний ремонт каналів і гідротехнічних споруд, що належать Управлінню зрошувальної системи, і вживати потрібних заходів, що забезпечують тримання зрошувальної системи в доброму стані, підвищення коефіцієнта корисної дії системи і подачу води в строки, установлені планом водокористування.

3. Всебічно розвивати механізацію робіт по очистці зрошувальних каналів від намулів і рослинності та ремонтно-будівельних робіт.

4. Вести точний облік води, яку одержує колгосп для зрошування посівів і насаджень, для потреб тваринництва, господарсько-побутових потреб, для промивки засолених земель (там, де застосовується промивка), а також на присадибні ділянки колгоспників.

5. Утримувати за свій рахунок штат гідротехніків, гідрометрів й інших лінійних експлуатаційних працівників для забезпечення нормальної роботи зрошувальної системи.

6. Подавати колгоспові постійну допомогу в організації правильного водокористування, триманні в доброму стані внутрішньогосподарської зрошувальної мережі і підвищенні коефіцієнта її корисної дії, а також у складанні плану водокористування.

КОЛГОСП ЗОБОВ'ЯЗУЄТЬСЯ:

1. Правильно і ощадливо використовувати одержувану воду відповідно до затвердженого колгоспові плану водокористування.

2. Своєчасно підготувати до поливання площі, а також внутрішньогосподарські канали, гідротехнічні споруди і водомірні прилади на цих каналах, для чого:

а) провести весняну очистку внутрішньогосподарської зрошувальної мережі в кількості . . . пог. метрів у строк до . . . і осінню очистку в кількості . . . пог. метрів у строк до . . . ;

б) зробити очистку скидальної мережі колгоспу в обсязі . . . пог. метрів у строк до . . . ;

в) забезпечити постійне тримання внутрішньогосподарської зрошувальної і скидальної мережі у справному стані, очищеною від намулів і рослинності;

г) відремонтувати внутрішньоколгоспні гідротехнічні споруди в кількості . . . штук, у строк до . . . ;

д) відремонтувати водомірні прилади колгоспу в кількості . . . штук, у строк до . . . ;

е) провести в 19 році підготовку полів до поливання та їх планування (нарізка борозен й іншої найдрібнішої мережі, зрізання горбів, засипка низин) на площі. га;

є) провести в 19 році переулаштування внутрішньогосподарської зрошувальної мережі на площі зрошення га;

ж) інші зобов'язання колгоспу.

3. Для очистки і ремонту державної зрошувальної системи виділяти в порядку трудової участі Управлінню зрошувальної системи на роботи:

а) у весняний період чоловік на строк днів;

б) в осінній період чоловік на строк днів.

П р и м і т к а. Обсяг робіт по ремонту й очистці зрошувальних систем, який виконується колгоспом у порядку трудової участі, встановлюється Управлінням зрошувальної системи залежно від кількості води, що подається колгоспові, і затверджується райвиконкомом.

4. Сплачувати Управлінню зрошувальної системи за одержану для колгоспу в пунктах виділу воду з розрахунку копійки за кубометр води, поданої для зрошення й інших потреб колгоспу.

П р и м і т к и. 1. Всі випадки надпланової подачі води колгоспові оформлюються відповідними актами, що встановлюють причини надпланової подачі води.

2. За надпланову витрату води, допущену з провини колгоспу, колгосп сплачує Управлінню зрошувальної системи в потрібному розмірі за кожний надплановий кубометр води.

3. За воду, подану колгоспові Управлінням зрошувальної системи понад план водокористування в зв'язку з аварією чи паводком, а також з провини Управління зрошувальної системи, оплата з колгоспу за надпланову кількість поданої води не справляється.

ПОРЯДОК ОБЛІКУ ПОДАЧІ — ПРИЙМАННЯ ВОДИ І ПЕРЕВІРКИ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ЗА ДОГОВОРОМ

1. Кількість поданої води визначається щодня на основі дворазового (ранком і ввечері) вимірювання витрати води в пункті виділу її колгоспові, яке провадиться спільно представниками Управління зрошувальної системи і колгоспу та записується до журналу подачі — приймання води.

П р и м і т к а. Облік поданої колгоспові води на зрошувальних системах, не устаткованих водомірними приладами на колгоспних водовиділах, до їх влаштування, провадиться найпростішим способом, згідно з інструкцією, затвердженою Міністерством сільського господарства СРСР.

2. В разі зміни з яких-небудь причин витрати води в проміжках між установленими годинами вимірювання, а також надходження протесту з боку колгоспу, дільничний гідротехнік Управління зрошувальної системи зобов'язаний негайно провести перевірку витрати води в присутності представника колгоспу зі складенням відповідного акта і внесенням необхідних записів до журналу подачі — приймання води.

П р и м і т к а. Щоденні записи кількості води, що подається, вважаються безспірними і в тих випадках, коли у встановлений час заміру представник колгоспу не прибув і замір було проведено без нього.

3. Подача — приймання води оформлюється щодесятиденку актами, які підписуються дільничним гідротехніком і представником колгоспу на підставі записів до журналу подачі — приймання води.

ПОРЯДОК ВЗАЄМОРОЗРАХУНКІВ ЗА ДОГОВОРОМ

1. Оплата за подану колгоспові воду провадиться по рахунках Управління зрошувальної системи один раз на квартал протягом 10 днів з дня вручення рахунку. Одержані суми зараховуються на спеціальний рахунок Управління зрошувальної системи в відділі Сільгоспбанку.

2. Прострочена заборгованість колгоспу по оплаті за воду стягується через народний суд, незалежно від суми позову; крім того, на не сплачену колгоспом у строк суму нараховується пеня в розмірі 0,05 проценту за кожний день прострочення.

3. Цей договір укладено на строк з . . по . . 19 . . року, обговорено і прийнято загальними зборами колгоспу 19 . . року.

4. Всі майнові суперечки за цим договором розв'язуються народним судом дільниці району.

5. Цей договір складено в трьох примірниках, один з яких зберігається в колгоспі, другий — в Управлінні зрошувальної системи і третій направляється Управлінням зрошувальної системи до відділу Сільгоспбанку.

6. Адреси договірних сторін:

Управління зрошувальної системи

Колгоспу

ПІДПИСИ:

Начальник Управління зрошувальної системи

Голова правління колгоспу

Цей договір розглянуто і зареєстровано у виконавчому комітеті районної Ради депутатів трудящих

. 19 . . року.

Голова райвиконкому

Секретар райвиконкому

75. Про порядок справляння плати за електроенергію, що відпускається колгоспам та іншим сільськогосподарським споживачам від електросіток державних електростанцій

З метою впорядкування справляння плати за електроенергію, що відпускається сільськогосподарським споживачам від електросіток державних електростанцій, відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 11 липня 1949 року № 3055, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Дозволити конторам і відділам Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР провадити розрахунки

із споживачами за електроенергію, що одержується від енергосистем і енергокомбінатів Міністерства електростанцій і транспортується абонентам по сітках Укрголовсільелектро, за такими тарифами:

а) за електроенергію, що відпускається колгоспам, радгоспам і МТС для цілей освітлення — по 40 копійок за квт/годину;

б) за електроенергію, що відпускається для освітлювальних цілей іншим споживачам, за тарифами, затвердженими постановою Ради Міністрів СРСР від 8 листопада 1948 року № 4181 для 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 і 9 груп споживачів, які одержують електроенергію для цілей освітлення;

в) за електроенергію, що одержується від енергосистем й енергокомбінатів Міністерства електростанцій і відпускається на силове сільськогосподарське та інше навантаження, за тарифами, згідно з додатком № 1.

2. Довести до відома Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР, що енергосистеми й енергокомбінати Міністерства електростанцій, відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 11 липня 1949 року № 3055, відпускають електроенергію конторам і відділам Укрголовсільелектро, які перепродують її насосним станціям, а також промисловим і прирівненим до них споживачам, за тарифами, затвердженими для цих груп постановою Ради Міністрів СРСР від 8 листопада 1948 року № 4181.

3. Встановити тарифи на електроенергію, що виробляється електростанціями Міністерства комунального господарства Української РСР та інших відомств, крім Міністерства електростанцій:

а) для оптових споживачів контор і відділів Укрголовсільелектро на 5 процентів вище від річної планової собівартості;

б) за електроенергію, що відпускається безпосередньо колгоспам, радгоспам і МТС для виробничих цілей, з надбавкою до 10 процентів до річної планової собівартості.

4. На часткову зміну постанови Ради Міністрів Української РСР від 26 березня 1949 року № 637 затвердити тарифи на електроенергію, що відпускається електростанціями й електросітками Головенерго Міністерства комунального господарства Української РСР колгоспам, радгоспам і МТС для виробничих цілей — сільськогосподарське силове навантаження (XII група) — і для оптових споживачів (перепродувачів) контор і відділів Укрголовсільелектро (XIII група), згідно з додатком № 2.

5. Власники колгоспних і міжколгоспних підстанцій, що одержують електроенергію від Міністерства електростанцій, Міністерства комунального господарства Української РСР та інших відомств, і транспортують її по своїх сітках для інших абонентів (колгоспів,

радгоспів, районних центрів й інших споживачів) оплачують вартість електроенергії, що відпускається їм, за тарифами, установленими в даній місцевості для оптових споживачів-перепродувачів системи Укрголовсільелектро.

6. При відпуску електроенергії конторам Укрголовсільелектро і власникам колгоспних та міжколгоспних підстанцій транзитом через підстанції і сітки міст-перепродувачів, промислових та інших підприємств і організацій заборонити цим підприємствам і організаціям залучати контори Укрголовсільелектро та власників колгоспних і міжколгоспних підстанцій, як субабонентів, до пайової участі в покритті витрат по експлуатації транзитних підстанцій і електросіток.

Заборонити органам Укрголовсільелектро справляти з колгоспів кошти на експлуатаційні витрати по сітках і підстанціях Укрголовсільелектро понад установлений тариф на електроенергію.

7. Справляння із споживачів оплати за електроенергію, що відпускається експлуатаційними конторами і відділами Укрголовсільелектро в порядку перепродажу, провадити:

а) за ту, що купується від електростанцій Міністерства комунального господарства Української РСР й інших відомств, крім Міністерства електростанцій, за тарифами, встановленими для даних електростанцій, з коефіцієнтом 1,15;

б) за ту, що відпускається від електростанцій Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР, — на 5 процентів вище від планової собівартості.

8. Затвердити тарифи на електроенергію, що відпускається споживачам від електростанцій Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР, згідно з додатком № 3.

9. Поширити на систему Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР та власників колгоспних і міжколгоспних підстанцій умови відпуску електроенергії, наведені в розділі 4 постанови Раднаркому СРСР від 10 грудня 1934 року № 2692.

10. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР (тов. Мацкевича) вжити заходів до зниження накладних витрат по експлуатаційних конторах Укрголовсільелектро.

11. Тарифи, встановлені цією постановою, ввести в дію з 1 липня 1949 року.

12. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР і Міністерство комунального господарства Української РСР, за погодженням з Міністерством фінансів Української РСР, внести до балансу доходів і видатків на 1949 рік зміни, що впливають з цієї постанови.

13. Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 11 липня 1949 року № 3055, покласти контроль за застосуванням тарифів на оплату електроенергії в сільській місцевості на Українську державну інспекцію «Держсільенергонагляд» Міністерства сільського господарства СРСР.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

м. Київ, 15 жовтня 1949 р., № 2986.

Д о д а т о к № 1

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 15 жовтня 1949 року, № 2986

Т А Р И Ф И

на електричну енергію, що відпускається конторами Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР для силового сільськогосподарського й іншого навантаження в порядку перепродажу електроенергії, одержуваної від енергосистем і енергокомбінатів Міністерства електростанцій

№№ п/п	Найменування контор «Сільенерго» Укрголовсільелектро	Енергосистеми й енергокомбінати	В копійках за 1 квт/годину		
			Для електро-молотьби	Для МТС, МТМ і сільськогосподарського навантаження	Для інших споживачів
1	Дніпропетровська .	«Дніпроенерго»	30	41	55
2	Запорізька		30	41	55
3	Київська	«Київенерго»	30	51,2	68,3
4	Сталінська	«Донбасенерго»	30	38	50,6
5	Харківська	«Харенерго»	30	42,8	56,4
6	Одеська	Одеський енергокомбінат	30	50,1	66,8
7	Львівська	Львівський »	38	47,1	62,8
8	Одеська	Миколаївський »	38	54,7	72,9

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

Додаток № 2

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 15 жовтня 1949 року,
№ 2986

ТАРИФИ

на електроенергію, що відпускається електростанціями й електросітками Головного енерго Міністерства комунального господарства Української РСР колгоспам, радгоспам, МТС, конторам і відділам Укрголавіелектро

№№ п/п	Найменування енергопідприємств	В копійках за 1 квт/годину	
		XII група	XIII група
Паротурбінні електростанції			
1	Кіровоградська електростанція	64	61
2	Осипенківська »	78	74
3	Бердичівська »	72	69
4	Вінницька »	52	50
5	Житомирська »	72	69
6	Коростенська »	69	66
7	Шепетівська »	107	102
8	Проскурівська »	111	106
9	Чернігівська »	77	74
10	Бориславська »	34	32
11	Кременецька »	170	162
12	Бродівська »	144	138
13	Станіславська »	61	58
14	Чернівецька »	40	38
15	Тернопільська »	91	87
16	Білгород-Дністровська »	125	120
17	Первомайська »	58	55
18	Херсонська »	64	61
19	Старобільська »	166	158

№№ п/п	Найменування енергопідприємств	В копійках за 1 квт/годину	
		XII група	XIII група
20	Сватівська »	158	151
21	Кременчуцька »	59	57
22	Полтавська »	56	53
23	Ізмаїльська »	138	132
24	Ужгородський енергокомбінат	42	41
Дизельні електростанції			
1	Білоцерківська \	53	50
2	Могилів-Подільська	116	110
3	Ніжинська	81	77
4	Прилуцька	92	88
5	Славутська	191	183
6	Старо-Костянтинівська	137	131
7	Тулчинська	87	83
8	Уманська	109	104
9	Черкаська	89	85
10	Новгород-Сіверська	157	150
11	Смілянська	137	131
12	Володимир-Волинська	194	185
13	Золочівська	147	140
14	Ковельська	257	246
15	Коломийська	87	83
16	Луцька	87	83
17	Ровенська	100	96
18	Чортківська	126	121
19	Дубнівська	131	125
20	Велико-Олександрівська	104	100
21	Балтська	88	84

№№ п/п	Найменування енергопідприємств	В копійках за 1 кВт/годину	
		XII група	XIII група
22	Кілійська	190	182
23	Охтирська	86	82
24	Богодухівська	114	109
25	Конотопська	56	54
26	Роменська	90	86
27	Вовчанська	88	84
28	Красноградська	185	176
29	Куп'янська	126	120
30	Лубенська	140	134
31	Миргородська	170	163
Гідроелектростанції			
1	Із'яславська	43	41
2	Кам'янець-Подільська	43	41
3	Новоград-Волинська	86	82
4	Янів-Трембівльська	46	44
5	Вознесенська	63	60
Електросітки			
1	Мелітопольська	86	83
2	Павлоградська	28	26
3	Нікопольська	30	29
4	Дрогобицька	40	38
5	Стрийська	54	51
6	Самбірська	56	53
7	Краматорська	38	36
8	Котовська	143	137
9	Сумська	77	73

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дашгомон

Додаток № 3

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 15 жовтня 1949 року,
№ 2986

ТАРИФИ

на електроенергію, що відпускається споживачам від власних електростанцій
Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР

(в копійках за 1 квт/годину)

Групи споживачів	Найменування областей				
	Вінницька	Кам'янець-Подільська	Київська	Одеська	Харківська
I	56,9	81,2	38,3	83,4	82,3
II	65,0	92,8	43,7	95,3	94,0
III	48,7	69,6	32,8	71,5	70,5
IV	68,2	97,4	45,9	100,1	98,7
V	97,5	139,1	65,6	142,9	141,0
VI	178,7	255,1	120,2	262,1	258,5
VII	178,7	255,1	120,2	262,1	258,5
VIII	406,2	579,8	273,2	595,7	587,5
IX	406,2	579,8	273,2	595,7	587,5
X Електромолотьба	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0
XI Зрошення	30,0	30,0	30,0	30,0	30,0
XII Електрооранка	—	—	25,0	—	—
XIII МТС, МТМ	51,2	73,0	34,4	75,1	74,0
XIV Сільськогосподарське навантаження	51,2	73,0	34,4	75,1	74,0
XV Інші	68,2	97,4	45,9	100,1	98,7

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигмон

76. Про заходи щодо поліпшення роботи державних однорічних сільськогосподарських шкіл Української РСР

Рада Міністрів Української РСР відзначає наявність серйозних недоліків у роботі багатьох державних однорічних сільськогосподарських шкіл Української РСР. План підготовки майстрів колгоспного виробництва в школах не виконується: в 1948—1949 навчальному році набрано учнів тільки 96,6 процента до затвердженого плану. Особливо незадовільно виконано план набору по Ворошиловградській, Одеській, Херсонській і Львівській областях. Порушуються встановлені правила відбору і приймання учнів: до шкіл приймаються особи, не зв'язані з колгоспним виробництвом, внаслідок чого значна частина тих, що закінчили школи, не працює по спеціальності в колгоспах.

Міністерство сільського господарства Української РСР і ряд виконкомів обласних Рад депутатів трудящих не приділяють належної уваги справі підготовки майстрів колгоспного виробництва і не вживають потрібних заходів до організації нових і поліпшення роботи існуючих однорічних сільськогосподарських шкіл. До цього часу не організовано шкіл по підготовці полеводів у Тернопільській, Ізмаїльській і Закарпатській областях та рахівників у Ровенській, Львівській, Чернівецькій, Закарпатській, Ізмаїльській, Одеській, Запорізькій, Кіровоградській і Сталінській областях.

Багато які школи не забезпечені учбовими, жилими і виробничими приміщеннями, робочою і продуктивною худобою та сільськогосподарськими машинами. Одинадцять шкіл до цього часу не мають учбових господарств, а десять шкіл не мають в своєму користуванні встановленої кількості орної землі, внаслідок чого виробниче навчання в цих школах не організовано.

В ряді шкіл не організовано учбових кабінетів, бібліотек, читальень, учительських кімнат. Навчання проводиться за застарілими програмами. Учні мало вивчають досвід кращих колгоспів і передовиків сільського господарства. Школи неповністю забезпечені підручниками, наочним приладдям і учбовим обладнанням.

З метою поліпшення роботи державних однорічних сільськогосподарських шкіл по підготовці майстрів колгоспного виробництва і на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 23 вересня 1949 року № 4068, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Zobov'язati Міністерство сільського господарства Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих вжити потрібних заходів до усунення відзначених недоліків у роботі державних однорічних сільськогосподарських шкіл, звернувши особливу увагу на

поліпшення якості навчання, забезпечення шкіл учбовими і жилими приміщеннями та поліпшення культурно-побутових умов учнів. З цією метою:

а) укомплектувати школи до 1 січня 1950 року кваліфікованими викладачами, що мають досвід виробничої і педагогічної роботи;

б) виділити у тримісячний строк невестачаючі учбові, жилі і господарські приміщення для шкіл, згідно з додатком № 1, і забезпечити всі школи учбовим і господарським обладнанням;

в) зміцнити учбові господарства шкіл, підвищити в них рівень культури сільського господарства, ввести протягом 1949—1952 років травопільні польові і кормові сівозміни з тим, щоб учбові господарства шкіл були зразком правильного ведіння сільськогосподарського виробництва на науковій основі.

2. Відповідно до постанови Раднаркому СРСР від 14 серпня 1944 року № 1098 зобов'язати виконками обласних Рад депутатів трудящих до 1 січня 1950 року подати Раді Міністрів Української РСР пропозиції щодо забезпечення шкіл земельними ділянками, в розмірі 100—150 га, для організації учбових господарств — по областях, згідно з додатком № 2.

3. Зобов'язати виконками Київської, Харківської, Кіровоградської, Одеської, Дніпропетровської, Сталінської, Ворошиловградської, Житомирської і Херсонської обласних Рад депутатів трудящих до 1 жовтня 1950 року перевести на нові бази однорічні сільськогосподарські школи, згідно з додатком № 3, виділивши їм потрібні приміщення для учбових цілей, гуртожитків учнів і господарських потреб та земельну площу для організації учбових господарств.

4. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, починаючи з 1950—1951 навчального року, провадити випуск учнів однорічних сільськогосподарських шкіл у період з 1 по 15 вересня, а заняття в цих школах починати з 1 жовтня.

Дозволити Міністерству сільського господарства Української РСР запровадити для учнів двотижневі канікули в середині навчального року.

5. Зобов'язати виконками обласних Рад депутатів трудящих забезпечити приймання до державних однорічних сільськогосподарських шкіл переважно колгоспників й осіб, що мають досвід роботи в колгоспному виробництві.

6. Зобов'язати директорів державних однорічних сільськогосподарських шкіл видавати тим, що закінчили школи, посвідчення із зазначенням здобутої спеціальності.

Ті, що закінчили школи, як правило, повинні направлятися на роботу до тих колгоспів, з яких вони були відряджені на навчання.

7. Рекомендувати колгоспам, за рішенням загальних зборів колгоспників, нараховувати трудовні учням однорічних сільськогосподарських шкіл, які мають на своєму утриманні непрацездатних членів родини, в розмірі 10—15 трудовнів на місяць.

8. Звернути увагу голів виконкомів обласних Рад депутатів трудящих Ровенської, Львівської, Чернівецької, Ізмаїльської, Закарпатської, Одеської, Запорізької, Кіровоградської і Сталінської областей на невиконання ними постанови Ради Міністрів Української РСР від 21 січня 1948 року № 136 щодо виділення необхідної бази для організації однорічних шкіл по підготовці рахівничих кадрів колгоспів.

Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих зазначених областей і Міністерство сільського господарства Української РСР у двомісячний строк подати Раді Міністрів Української РСР пропозиції щодо організації однорічних шкіл підготовки рахівничих кадрів колгоспів.

Міністерству сільського господарства Української РСР і виконкомам обласних Рад депутатів трудящих Тернопільської, Ізмаїльської і Закарпатської областей до 1 січня 1950 року подати Раді Міністрів Української РСР пропозиції про організацію державних однорічних сільськогосподарських шкіл по підготовці полеводів.

9. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР:

а) ввести до навчального плану однорічних сільськогосподарських шкіл по підготовці полеводів, садоводів і овочівників предмет «полезахисне лісорозведення». В навчальних планах шкіл передбачити не менше половини учбового часу для виробничого навчання і практики учнів;

б) забезпечити всі однорічні сільськогосподарські школи навчальними програмами і методичними вказівками щодо організації навчального процесу, учбово-наочним приладдям з спеціальних предметів і обладнати в кожній школі не менше двох учбових кабінетів.

10. Зобов'язати Управління в справах поліграфічної промисловості, видавництва і книжкової торгівлі при Раді Міністрів Української РСР видати українською мовою в 1950—1951 рр., за заявками Міністерства сільського господарства Української РСР, для державних однорічних сільськогосподарських шкіл підручники, у першу чергу по організації колгоспного виробництва, з тваринництва, рослинництва, загального землеробства, ботаніки, плодівництва і овочівництва.

11. Довести до відома виконкомів обласних Рад депутатів трудящих і Міністерства сільського господарства Української РСР про те, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 23 вересня 1949 року № 4068:

а) запропонувала Міністерству сільського господарства Союзу РСР у двомісячний строк визначити типові учбові обладнання і типові учбові господарства державних однорічних сільськогосподарських шкіл і відповідно до цього виділити в 1949—1950 рр. школам за рахунок своїх фондів необхідну кількість тракторів, комбайнів, автомашин, сільськогосподарського реманенту і закупити в 1950 році для шкіл племінну худобу;

б) з метою поліпшення виховної роботи, дозволила ввести в державних однорічних сільськогосподарських школах класних керівників, встановивши для них заробітну плату на рівні заробітної плати класних керівників сільськогосподарських технікумів;

в) зобов'язала Головне управління в справах поліграфічної промисловості, видавництва і книжкової торгівлі при Раді Міністрів Союзу РСР видати в 1950—1951 рр., за заявками Міністерства сільського господарства СРСР, для державних однорічних сільськогосподарських шкіл потрібні підручники.

12. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих подати Раді Міністрів Української РСР на 15 квітня 1950 року звіт про виконання цієї постанови.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигмон

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів Української РСР від 15 жовтня 1949 року,
№ 2998

СПИСОК

однорічних сільськогосподарських шкіл, для яких необхідно виділити додаткові приміщення для учбових цілей і гуртожитків учнів

№№ п/п	Області	Найменування шкіл
1	Київська	Таращанська однорічна зооветшкола
2	Вінницька	Кузьминецька школа полеводів
	»	Кукавська — садоводів
	»	Гуменська — тваринників
	»	Тульчинська — мол. ветфельдшерів
3	Кам'янець-Подільська	Війтівецька — садоводів
	»	Балинська — тваринників
	»	К.-Подільська — мол. ветфельдшерів
4	Харківська	Куп'янська зооветшкола
5	Полтавська	Гадяцька — садоводів
	»	Золотоніська — полеводів
	»	Кобиляцька — тваринників
	»	Полтавська — кувальних ковалів
	»	Миргородська — мол. ветфельдшерів
6	Кіровоградська	Златопільська — полеводів
	»	Дмитрівська — садоводів
7	Одеська	Акерманська — полеводів
	»	Крутянська зооветшкола
	»	Балтська — конярів
8	Миколаївська	Н. Бузька зооветшкола
9	Херсонська	Цюрупинська — садоводів
	»	Високопільська зооветшкола
	»	Львівська — полеводів
10	Запорізька	Молочанська тваринників
	»	В. Знам'янська — мол. ветфельдшерів
11	Дніпропетровська . . .	М. Михайлівська — тваринників
12	Сталінська	Володарська зооветшкола

№№ п/п	Області	Найменування шкіл
13	Ворошиловградська . . »	Н. Псковська — полеводів Сватівська — тваринників
14	Житомирська »	Житомирська — садоводів Бабиничівська — мол. ветфельдшерів
15	Чернігівська »	Седнівська — тваринників Н.-Сіверська — мол. ветфельдшерів
16	Сумська »	Путівльська зооветшкола Конотопська садоводів
17	Волинська	Поворська зооветшкола
18	Тернопільська	Чортківська зооветшкола
19	Львівська	Городівська — полеводів
20	Станіславська	Маринопільська зооветшкола
21	Чернівецька	Петричанська зооветшкола
22	Ізмаїльська	Мик.-Новоросійська зооветшкола
23	Закарпатська	Вилоцька зооветшкола

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

Додаток № 2

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 15 жовтня 1949 року,
№ 2998

С П И С О К

однорічних сільськогосподарських шкіл, яким необхідно виділити земельні ділянки для організації учбових господарств

№№ п/п	Області	Найменування шкіл
1	Київська »	Лисянська — полеводів Тарашанська зооветшкола
2	Вінницька » » »	Кузьминецька — полеводів Кукавська — садоводів Гуменська — тваринників Тульчинська — мол. ветфельдшерів

№№ п/п	Області	Найменування шкіл
3	Кам'янець-Подільська	Балинська — тваринників
4	Харківська	Ст. Мерчанська — полеводів
5	Полтавська	Миргородська — мол. ветфельдшерів
6	Кіровоградська	Златопільська — полеводів
	»	Златопільська — тваринників
	»	Н.-Українська — мол. ветфельдшерів
7	Одеська	Завадівська — садоводів
	»	Крутянська — зооветшкола
8	Миколаївська	Благодатнівська — садоводів
	»	Ново-Бузька зооветшкола
9	Херсонська	Високопільська зооветшкола
10	Запорізька	В.-Знам'янська — мол. ветфельдшерів
11	Дніпропетровська	Широківська — мол. ветфельдшерів
	»	М. Михайлівська — тваринників
12	Сталінська	Ялтинська — садоводів
	»	Володарська — зооветшкола
13	Ворошиловградська	Сватівська — тваринників
	»	Успенська — мол. ветфельдшерів
14	Житомирська	Житомирська — садоводів
	»	Черняхівська тваринників
	»	Бабиничівська — мол. ветфельдшерів
15	Чернігівська	Н.-Сіверська — мол. ветфельдшерів
16	Сумська	Путівльська зооветшкола
17	Львівська	Городівська — полеводів
18	Станіславська	Кутська — полеводів

132801

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

Додаток № 3

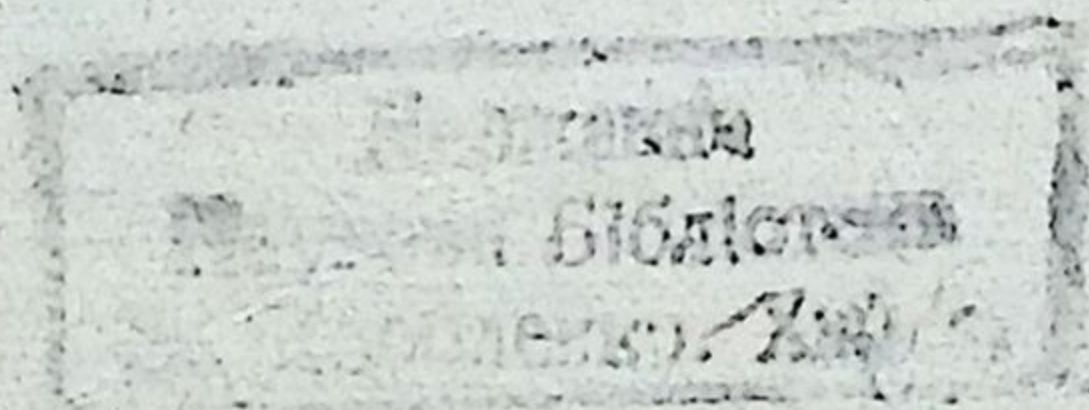
до постанови Ради Міністрів Української РСР від 15 жовтня 1949 року,
№ 2998

СПИСОК

однорічних сільськогосподарських шкіл, що мають незадовільні бази і підлягають переміщенню на нові бази

№№ п/п	О б л а с т і	Найменування шкіл
1	Київська	Лисянська — полеводів
2	Харківська	Старо-Мерчанська — полеводів
3	Кіровоградська »	Златопільська — тваринників Н.-Українська — мол. ветфельдшерів
4	Одеська	Завадівська — садоводів
5	Дніпропетровська »	Широківська — мол. ветфельдшерів Дніпропетровська — рахівничих кадрів
6	Сталінська	Ялтинська — садоводів
7	Ворошиловградська	Успенська — мол. ветфельдшерів
8	Житомирська »	Черняхівська — тваринників Бердичівська — рахівничих кадрів
9	Херсонська	Херсонська — рахівничих кадрів.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адресата

Редактор А. Каплан
Технічний редактор К. Лапченко
Коректор В. Безпальча

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики
(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР, Київ, 1950

БФ 00454. Зам. № 1269. Друк. арк. 1³/₄. Облік-вид. арк. 2,1. В друкованому
арк. 46000 зн. Здано на вироби. 29/XII-1949 р. Підписано до друку 21/I 1950 р.
Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, вул. Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

31 жовтня

№ 20

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів Української РСР

77. Про умови присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР колгоспників, районних й інших працівників сільського господарства за одержання високих урожаїв коконів шовко-вичного шовкопряда.

78. Про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників ліспром-госпів, лісодільниць та фабрично-заводських підприємств Міністерства мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР за виконання і перевиконання виробничих планів.

79. Про затвердження Положення про преміювання художників і скульпторів підприємств тресту «Укрфарфорофаянс» Міністерства місцевої промисловості Української РСР.

80. Про застосування Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців вугільної промисловості.

81. Про умови присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР передовиків сільського господарства за досягнення високих показників у конярстві.

82. Про пенсійне забезпечення лікарів та інших медичних працівників.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

77 Про умови присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР колгоспників, районних й інших працівників сільського господарства за одержання високих урожаїв коконів шовковичного шовкопряда

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

І. Zobov'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих довести до відома колгоспів, колгоспників і спеціалістів сільського господарства, що Указом Президії Верховної Ради СРСР від 1 жовтня 1949 року «Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР колгоспників, районних й інших працівників сільського господарства за одержання високих урожаїв коконів шовковичного шовкопряда» встановлено такі умови для присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР за одержання високих урожаїв коконів шовковичного шовкопряда на 1950—1951 роки:

1. Показники по здачі державі коконів, одержаних з весняних вигодувань шовковичного шовкопряду ланкою, бригадою, колгоспом, при яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці та нагороджуються орденами і медалями СРСР передовики шовківництва:

а) для ланкових:

При плановій урожайності шовковичного шовкопряду по району з однієї коробки греди	Здача коконів державі не менше (кг)			
	Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці	Нагородження		
		Орденом Леніна	Орденом Трудового Червоного Прапора	Медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку»
До 40 кілограмів	270	225	210	195
Від 40,1 до 45 кілограмів .	285	240	225	210
Від 45,1 до 50 » .	300	255	240	225
Понад 50 кілограмів	315	270	255	240

б) мінімальні розміри здачі коконів державі
для бригадирів і голів колгоспів:

При плановій урожайності коконів шовковичного шовкопряда по району з однієї коробки грени	Здача коконів державі не менше (кг)			
	Присвоєння звання Героя Соціалістич- ної Праці	Нагородження		
		Орден Леніна	Орден Трудового Червоного Прапора	Медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку»
До 40 кілограмів:				
Бригадири	850	700	650	600
Голови	1600	1300	1200	1100
Від 40,1 до 45 кілограмів:				
Бригадири	900	750	700	650
Голови	1700	1400	1300	1200
Від 45,1 до 50 кілограмів:				
Бригадири	950	800	750	700
Голови	1800	1500	1400	1300
Понад 50 кілограмів:				
Бригадири	1000	850	800	750
Голови	1900	1600	1500	1400

2. Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР провадиться при виконанні здачі державі коконів шовковичного шовкопряда в розмірах не менше встановлених пунктом 1 цієї постанови і виконанні таких показників з урожайності коконів шовковичного шовкопряда в кілограмах на кожну коробку грени з усього весняного вигодування:

При плановій урожайності коконів шовковичного шовкопряда по району з однієї коробки грені	Урожайність коконів шовковичного шовкопряда з 1 коробки грені (в кілограмах) не менше:			
	Присвоєння звання Героя Соціалістич- ної Праці	Нагородження		
		Орден Леніна	Орден Трудового Червоного Прапора	Медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку»
а) До 40 кілограмів:				
Ланкові колгоспів . . .	90	75	70	65
Бригадири колгоспів . .	85	70	65	60
Голови колгоспів . . .	80	65	60	55
б) від 40,1 до 45 кілограмів:				
Ланкові колгоспів . . .	95	80	75	70
Бригадири колгоспів . .	90	75	70	65
Голови колгоспів . . .	85	70	65	60
в) від 45,1 до 50 кілограмів:				
Ланкові колгоспів . . .	100	85	80	75
Бригадири колгоспів . .	95	80	75	70
Голови колгоспів . . .	90	75	70	65
г) понад 50 кілограмів:				
Ланкові колгоспів . . .	105	90	85	80
Бригадири колгоспів . .	100	85	80	75
Голови колгоспів . . .	95	80	75	70

3. Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР провадиться при обов'язковому виконанні таких умов:

Для ланкових колгоспів:

а) при виконанні ланкою встановленого для неї планового збирання врожаю коконів шовковичного шовкопряда повторних вигодувань;

б) при виконанні колгоспом обов'язкових поставок, контрактації по всіх видах сільськогосподарської продукції і натуроплати за роботи МТС.

Для бригадирів колгоспів:

а) при виконанні бригадою встановленого для неї планового збирання врожаю коконів шовковичного шовкопряда повторних вигодувань;

б) при виконанні колгоспом установленого для нього плану вирощування і виходу стандартних сіянців і саджанців нових посадок;

в) при цілковитому збереженні старих кормових насаджень шовковиці, а також приживаності нових посадок сіянців і саджанців не менше, ніж на 90 процентів під кінець року посадки;

г) при виконанні колгоспом обов'язкових поставок і контрактації по всіх видах сільськогосподарської продукції і натуроплати за роботи МТС.

Для голів колгоспів:

а) при виконанні колгоспом установленого йому планового збирання врожаю коконів шовковичного шовкопряда повторних вигодувань;

б) при виконанні колгоспом установленого для нього плану вирощування і виходу стандартних сіянців і саджанців нових посадок;

в) при цілковитому збереженні старих кормових насаджень шовковиці, а також приживаності нових посадок сіянців і саджанців не менше, ніж на 90 процентів під кінець року посадки;

г) при виконанні колгоспом плану збирання врожаю по зернових культурах, бавовнику, цукрових буряках, винограду, цитрусових, плодоягідних культурах, чаю і тютюну;

д) при виконанні колгоспом установленого йому плану розвитку тваринництва;

е) при виконанні колгоспом обов'язкових поставок і контрактації по всіх видах сільськогосподарської продукції і натуроплати за роботи МТС;

є) при забезпеченні колгоспу насінням усіх культур в розмірі повної потреби для посіву під урожай наступного року.

4. Колгоспники і агрономи колгоспів, які особливо відзначилися, нагороджуються орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора та медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку», залежно від їх участі в досягненні високих урожаїв коконів шовковичного шовкопряда, поліпшення і розширення кормової бази шовківництва.

5. Головам виконавчих комітетів районних Рад депутатів трудящих, секретарям районних комітетів партії, завідуючим районними відділами сільського господарства, завідуючим районними і міжрайонними конторами по шовківництву, старшим агрономам (агрономам, якщо нема старших агрономів) цих контор, які забезпечили своєю роботою перевиконання в цілому по району державного плану здачі коконів шовковичного шовкопряда весняних вигодувань не менше, ніж на 30 процентів, присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці; при перевиконанні державного плану здачі коконів шовковичного шовкопряда весняних вигодувань не менше, ніж на 25 процентів, зазначені працівники нагороджуються орденом Леніна, а при перевиконанні не менше, ніж на 20 процентів — орденом Трудового Червоного Прапора.

Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР районних працівників провадиться при умові, коли державний план заготівель коконів по даному району встановлено в розмірі не менше 400 центнерів коконів шовковичного шовкопряда весняних вигодувань.

6. Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР працівників виконавчих комітетів районних Рад депутатів трудящих, районних комітетів партії, районних відділів сільського господарства провадиться при обов'язковому виконанні таких умов:

а) при виконанні в цілому по колгоспах району планового збирання врожаю коконів шовковичного шовкопряда повторних вигодувань;

б) при виконанні в цілому по колгоспах району плану вирощування і виходу стандартних сіянців і саджанців та нових посадок шовковиці;

в) при цілковитому збереженні в цілому по колгоспах району старих кормових насаджень шовковиці, а також приживаності нових посадок сіянців і саджанців не менше, ніж на 85 процентів;

г) при виконанні в цілому по колгоспах району плану збирання врожаю по зернових культурах, бавовнику, цукрових буряках, винограду, цитрусових, плодоягідних культурах, чаю і тютюну;

д) при виконанні в цілому по колгоспах плану розвитку тваринництва;

е) при виконанні в цілому по колгоспах району обов'язкових поставок і контрактації по всіх видах сільськогосподарської продукції і натуроплати за роботи МТС;

є) при забезпеченні колгоспів району насінням усіх культур в розмірі повної потреби під урожай майбутнього року.

7. Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР працівників районних і міжрайонних контор по шовківництву провадиться при обов'язковому виконанні таких умов:

а) при виконанні в цілому по колгоспах району планового збирання врожаю коконів шовковичного шовкопряда повторних вигодувань;

б) при виконанні в цілому по колгоспах району вирощування і виходу стандартних сіянців і саджанців та нових посадок шовковиці;

в) при цілковитому збереженні в цілому по колгоспах району старих кормових насаджень шовковиці, а також приживаності нових посадок сіянців і саджанців не менше, ніж на 85 процентів;

г) при виконанні плану заготівель насіння шовковиці по району.

8. Ті працівники виконавчих комітетів районних Рад депутатів трудящих, районних комітетів партії, районних відділів сільського господарства, районних і міжрайонних контор по шовківництву, радгоспів, гренажних заводів, племінних станцій, селекційних пунктів, обласних контор по шовківництву, республіканських шовкотрестів, управління шовківництва Міністерства сільського господарства Української РСР, а також працівники науково-дослідних закладів по шовківництву, які особливо відзначилися, — нагороджуються орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора та медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку», залежно від їх участі в організації одержання високих урожаїв коконів шовковичного шовкопряда, поліпшення і розширення кормової бази шовківництва і виведення нових порід коконів та сортової шовковиці.

9. Фактичний збір врожаю визначається обов'язковим зважуванням коконів, заприбуткуванням їх відповідними документами в колгоспі, зі здачею коконів заготовчим організаціям найкращими сортами, але не нижче передбачених контрактаційним договором.

10. Фактичний збір врожаю коконів по району встановлюється на підставі даних заготовчих організацій.

11. Представлення до присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР провадиться Міністерством сільського господарства СРСР на підставі перевірених обласними, республіканськими статистичними управліннями матеріалів виконавчих комітетів обласних і крайових Рад депутатів трудящих, Рад Міністрів союзних і автономних республік за підсумками сільськогосподарського року.

II. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, виконкоми обласних Рад депутатів трудящих забезпечити представлення до нагородження в 1950 році передовиків шовківництва колгоспів, спеціалістів та інших працівників сільського господарства відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 1 жовтня 1949 року.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 18 жовтня 1949 р., № 3031.

78 Про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників ліспромгоспів, лісодільниць та фабрично-заводських підприємств Міністерства мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР за виконання і перевиконання виробничих планів

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 4 жовтня 1949 року № 15757-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Запровадити з 1 жовтня 1949 року преміювання керівних й інженерно-технічних працівників підприємств Міністерства мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР:

а) по ліспромгоспах і лісодільницях — відповідно до пункту 6 Положення про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників підприємств і трестів Міністерства місцевої паливної промисловості Української РСР за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції, згідно з додатком № 1.

б) по фабрично-заводських підприємствах — відповідно до пункту 3 «б» Положення про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників підприємств і рай(міськ)промкомбінатів Міністерства місцевої промисловості Української РСР за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції, згідно з додатком № 2.

2. Зобов'язати міністра мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР тов. Коваленка в декадний строк подати Раді Міністрів Української РСР, для погодження з ВЦРПС, розподіл підприємств за групами преміювання, залежно від обсягу і складності виробництва.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
Л. Корнієць

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 24 жовтня 1949 р., № 3085.

Додаток № 1

до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 жовтня 1949 року, № 3085.

П о г о д ж е н о :

Заступник міністра фінансів СРСР,
Державний радник фінансової служби
1 рангу Д. Дегтяр

Заступник голови Держплану СРСР
Г. Косяченко

Секретар ВЦРПС Л. Соловійов

З а т в е р д ж е н о :

Постановою Ради Міністрів СРСР від
16 січня 1948 року, № 91.

Внесено зміни відповідно до постанов
Ради Міністрів СРСР від 3 липня
1948 року № 2395, від 9 серпня
1948 року № 3003 і від 6 квітня
1949 року, № 1378.

П О Л О Ж Е Н Н Я

про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників підприємств і трестів Міністерства місцевої паливної промисловості Української РСР за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Це Положення запроваджується з метою заохочення керівних, інженерно-технічних працівників та службовців підприємств і трестів Міністерства місцевої паливної промисловості Української РСР за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції.

2. Працівники виробничих підприємств і трестів преміюються за показниками роботи підприємств (тресту) в цілому; працівники цехів, дільниць і агрегатів — за показниками роботи цеху, дільниці, агрегату; працівники змін — за результатами роботи керованої ними зміни.

Працівники допоміжних цехів преміюються за показниками роботи своїх цехів, але при умові виконання плану випуску продукції обслуговуваними цехами або підприємством у цілому.

Преміювання за виконання і перевиконання виробничого плану працівників цехів (дільниць), для яких не встановлено окремих завдань по зниженню собівартості продукції, може провадитись лише при умові виконання встановлених планом якісних показників (по затратах робочого часу, витрачання фонду заробітної плати, матеріалів, електроенергії і палива). *

КОЛО ТИХ, ЩО ПРЕМІЮЮТЬСЯ, І РОЗМІРИ ПРЕМІЮВАННЯ

По лісовій промисловості

6. За виконання і перевиконання місячного плану по заготівлі, вивезенню і сплаву лісу при умові виконання відповідних якісних показників (додержання плану по основних видах сортименту, затратах робочого часу, витрачання фонду заробітної плати) преміюються:

Найменування посад	Розмір премій в % до посадового окладу					
	I група підприємств		II група підприємств		III група підприємств	
	за вико- нання плану	за кожний % перевико- нання плану	за вико- нання плану	за кожний % перевико- нання плану	за вико- нання плану	за кожний % перевико- нання плану
а) Директори (начальники) і техкерівники (головні інженери): ліспромгоспу мехлісопункту, сплавної контори і міськ(рай)топу, що займається переважно лісозаготівлями і не має підприємств на самостійному балансі	до 37	до 4	до 30	до 3	до 22	до 2

* Пункти 3, 4 і 5 Положення не наведені як такі, що не мають відношення до системи Міністерства мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР.

Найменування посад	Розмір премій в % до посадового окладу					
	I група підприємств		II група підприємств		III група підприємств	
	за вико- нання плану	за кожний % перевико- нання плану	за вико- нання плану	за кожний % перевико- нання плану	за вико- нання плану	за кожний % перевико- нання плану
б) Начальники (завідуючі) і техкерівники лісодільниці (лісопункту), сплавної ділянки, рейду, лісоперевалочної бази, вантажного пункту, загородження, лісобіржі, лісоскладу; начальники служби лісозаготівель і транспорту, завідуючий виробництвом, завідуючий такелажем, нач. постачання, плановик, інженери по лісозаготівлях, транспорту, сплаву, складському господарству, механізації; головний (старший) механік, начальник (завідувач) шляхів, ремонтно-механічної майстерні, гаража, головний (старший) бухгалтер	до 30	до 3	до 22	до 2	до 15	до 1,5
в) Завідуючий складом, завідуючий кінною валкою, механік, диспетчер, майстри, інженер (технік) по технормуванню (нормувальник), інженер по лісовому господарству . . .	до 22	до 2	до 15	до 1,5	до 15	до 1,5

7. Керівні та інженерно-технічні працівники лісозаготовчих трестів преміюються за підсумками виконання місячного плану трестом у розмірах, встановлених для працівників підприємств третьої групи, причому до числа працівників, що мають право на премію, відповідно відносяться:

- а) до першої групи посад — керуючий, головний інженер тресту;
- б) до другої групи посад — начальники відділів: виробничо-технічного, сплаву, планового, такелажного господарства, праці і зарплати, постачання, головний механік і головний бухгалтер;
- в) до третьої групи посад — старші інженери та інженери-диспетчери.

8. Нарахування премії працівникам лісозаготовчих, лісосплавних підприємств і лісозаготовчих трестів провадиться при умові виконання і перевиконання місячного плану по таких показниках:

а) лісозаготовчі підприємства і трести — по вивезенню лісу при умові виконання плану вивезення дров і ділової деревини;

б) лісосплавні підприємства і трести — по кінцевій фазі робіт (збиття, плота, прибуття і т. д.).

У випадках, коли лісозаготовче підприємство замість лісовивозу заняте в основному лісосплавом, преміювання керівних й інженерно-технічних працівників підприємства провадиться за виконання плану сплаву.

9. У випадках, коли лісозаготовче і лісосплавне підприємство виконує річний обсяг робіт менше, як 3000 щільних кубометрів, преміювання керівних й інженерно-технічних працівників, за винятком начальників і техкерівників лісодільниць (лісопунктів, сплавдільниць, рейдів, загороджень) та майстрів, не провадиться.

10. Працівникам лісозаготовчих трестів і підприємств (за винятком працівників цехів і дільниць, для яких не встановлено завдання по собівартості) за виконання і перевиконання виробничого плану щомісячно виплачується 50 процентів належної за показниками даного місяця премії. Решта суми резервується до кінця року і виплачується лише при виконанні річного плану по собівартості.*

14. Інженерно-технічні працівники та службовці підприємств і трестів, які активно сприяли виконанню і перевиконанню плану, але не перелічені в пунктах 4, 6, 7, 11 і 13, преміюються за розсудом керівника підприємства (тресту). На преміювання цієї групи працівників витрачається до 25 процентів від усієї суми премій, виплаченої працівникам даного підприємства (тресту) за посадами, переліченими у пунктах 4, 6, 7, 11 і 13.

15. Преміювання головних (старших) механіків, головних (старших) енергетиків підприємств і трестів, а також механіків і енергетиків цехів, за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції провадиться при умові стопроцентного виконання плану ремонту устаткування і енергоустановок при додержанні встановлених норм затрат робочого часу.

16. Розподіл підприємств по групах преміювання провадиться міністром, за погодженням з ВЦРПС, залежно від обсягу роботи підприємства і складності виробництва.

ПОРЯДОК ПРЕМІЮВАННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРЕМІЙ

17. Нарахована за цим Положенням премія затверджується:

а) директорові (керуючому), головному інженерові, головному бухгалтерові і начальникові планового відділу підприємства і тресту — керівником вищестоящего госпоргану;

б) всім іншим інженерно-технічним працівникам і службовцям — директором підприємства, керуючим трестом.

18. Встановлена за цим Положенням премія виплачується за рахунок фонду заробітної плати і відноситься на собівартість продукції.

19. Підставою для нарахування премії за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції є тільки дані бухгалтерської звітності.

20. Міністрові, начальникові головного управління, керуючому трестом і директорові підприємства надається право позбавляти премії, частково або повністю, керівних, інженерно-технічних працівників і службовців за окремі виробничі

* Пункти 11, 12 і 13 Положення не наведені як такі, що не мають відношення до системи Міністерства мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР.

упущення в роботі (невиконання окремих номенклатур плану, недодержання графіка випуску продукції, порушення технологічного процесу, погіршення якості продукції, недодержання встановлених норм незавершеного виробництва, перевитрата фондів заробітної плати, матеріалів, палива, електроенергії та інш.).

21. Загальна сума нарахованої працівникові за місяць премії по всіх чинних положеннях про преміювання (крім премій по соціалістичному змаганню) не повинна перевищувати 1,12 окладу працівника, якого преміюють.

22. Зберігають силу:

а) Положення про преміювання робітників й інженерно-технічних працівників за ощадливе витрачання палива і теплоелектроенергії, затверджене постановою Раднаркому СРСР від 1 жовтня 1942 року № 1609, щодо преміювання за економію палива, із змінами, внесеними постановами Ради Міністрів Союзу РСР від 21 травня 1947 року № 1629 і від 13 лютого 1949 року;

б) Положення про преміювання працівників підприємств за економію електричної і теплової енергії, затверджене постановою ДКО від 31 травня 1945 року № 8914.

Виплата інженерно-технічним працівникам премій, передбачених Положенням, зазначеним у літ. «б» цього пункту, повинна провадитися із зменшенням на 25 процентів, відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1948 року № 14861-р.

23. Керівним й інженерно-технічним працівникам підприємств і трестів Міністерства місцевої паливної промисловості Української РСР виплата премії провадиться тільки за одним з Положень про преміювання, що затверджені рішеннями Уряду і зберегли силу.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

Д о д а т о к № 2
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 24 жовтня 1949 року, № 3085

П о г о д ж е н о :

Заступник міністра фінансів СРСР,
Державний радник фінансової служби
І рангу Д. Дегтяр

Заступник голови Держплану СРСР
Г. Косяченко

Секретар ВЦРПС

Л. Соловйов

З а т в е р д ж е н о :

Постановою Ради Міністрів СРСР
від 17 червня 1947 року № 2048.

Внесено зміни відповідно до постанов Ради Міністрів СРСР від 3 липня 1948 року № 2395, від 9 серпня 1948 року № 3003 і від 6 квітня 1949 року № 1378.

П О Л О Ж Е Н Н Я

про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників підприємств і рай(міськ)промкомбінатів Міністерства місцевої промисловості Української РСР за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Це Положення запроваджується з метою заохочення керівних, інженерно-технічних працівників та службовців підприємств і рай(міськ)промкомбінатів Міністерства місцевої промисловості Української РСР за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції.

2. Загальнозаводський персонал преміюється за показниками роботи підприємств у цілому, цеховий — за кількісними і якісними показниками роботи своїх цехів, але при умові виконання плану випуску продукції обслуговуваними цехами або підприємством у цілому.

Працівники інструментальних цехів щодо преміювання прирівнюються до працівників основних цехів.

Преміювання за виконання і перевиконання виробничого плану працівників цехів, для яких не встановлено окремого завдання по зниженню собівартості, може провадитися лише при умові виконання відповідних якісних показників (по затратах робочого часу, витрачання матеріалів, електроенергії і палива).

КОЛО ТИХ, ЩО ПРЕМІЮЮТЬСЯ, І РОЗМІРИ ПРЕМІЮВАННЯ

3. За виконання і перевиконання місячного плану по товарній продукції, при умові виконання плану по валовій продукції, додержання заданої номенклатури по основних výroбах і виконання плану по собівартості продукції (а для працівників цехів, що не мають завдання із собівартості, — при додержанні встановлених якісних показників), — преміюються:

А*...

Б. По всіх підприємствах, крім підприємств галузей промисловості, перелічених у пункті А, а також по рай(міськ)промкомбінатах

Найменування посад	Розмір премій в % до посадового окладу					
	I група підприємств		II група підприємств		III група підприємств	
	за виконання плану	за кожний % перевиконання плану	за виконання плану	за кожний % перевиконання плану	за виконання плану	за кожний % перевиконання плану
1	2	3	4	5	6	7
а) Директор (керуючий), головний інженер (техкерівник, зав. виробництвом у промкомбінатах)	до 22	до 3	до 18	до 2	до 15	до 1,5
б) Заст. директора, гол. механік, гол. енергетик, гол. технолог, гол. конструктор, нач. ВТК, нач. центральної лабораторії, гол. (старший) бухгалтер. Начальники провідних відділів, начальники і майстри основних виробничих цехів і майстерень, а також підприємств, що входять до складу райпромкомбінатів	до 18	до 2	до 15	до 1,5	до 10	до 1,5

* п. «А» не наводиться, як такий, що не має відношення до системи Міністерства мебльової промисловості і столярних виробів Української РСР.

1	2	3	4	5	6	7
в) Начальники інших відділів, начальники і майстри допоміжних цехів, контрольні майстри, старший нормувальник, старший економіст (при відсутності нач. планово-економічного відділу), заступники начальників цехів і відділів . .	до 15	до 2	до 10	до 1,5	до 10	до 1,5

П р и м і т к и: а) Розподіл підприємств по групах преміювання проводиться міністром, за погодженням з ВЦРПС, залежно від обсягу і складності виробництва.

б) Керівні, інженерно-технічні працівники підсобних підприємств по заготівлі і вивезенню лісу й торфу преміюються в розмірах, встановлених для підприємства, при якому є лісорозробки і торфозробки.

4. Преміювання головного механіка і головного енергетика підприємства за виконання і перевиконання виробничого плану проводиться при умові сто-процентного виконання плану ремонту устаткування і енергоустановок при встановлених затратах робочого часу.

5. Всі інші, не перелічені вище інженерно-технічні працівники і службовці, які активно сприяли виконанню і перевиконанню плану, преміюються за розсудом директора (керуючого) підприємства. На преміювання цієї групи працівників витрачається до 25 процентів від усієї суми премії, нарахованої працівникам за посадами, передбаченими в пункті 3.

ПОРЯДОК ПРЕМІЮВАННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРЕМІЙ

6. Нарахована за цим Положенням премія затверджується:

а) директорів (керуючому), головному інженерові (техкерівникові і завідувачому виробництвом), головному бухгалтерові підприємства — міністром або його заступниками в тому разі, коли підприємство перебуває в безпосередньому підпорядкуванні міністерства, а в інших випадках — керівником вищестоящої госпорганізації;

б) всім іншим інженерно-технічним працівникам і службовцям — директором (керуючим) підприємства.

7. Встановлена за цим Положенням премія виплачується за рахунок фонду зарплати підприємства і відноситься на собівартість продукції.

8. Підставою для нарахування премії за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції є тільки дані бухгалтерської звітності.

9. Міністрові, начальникові головного управління, керуючому трестом, райпромкомбінатом, завідувачому обл(міськ)місцевпрбмом і директорів підприємства надається право позбавляти премії, частково або повністю керівних, інженерно-технічних працівників і службовців за окремі виробничі упущення в роботі (невиконання окремих номенклатур плану, недодержання встановлених норм незавершеного виробництва, порушення технологічного процесу, недодержання графіка випуску продукції, погіршення якості продукції, перевитрата фондів зарплати, матеріалів, палива, електроенергії та інш.).

10. Загальна сума нарахованої працівникові за місяць премії по всіх чинних положеннях про преміювання (крім премій по Всесоюзному соціалістичному змагання) не повинна перевищувати 112 процентів місячного окладу працівника, якого преміюють.

11. В районній промисловості, де встановлено квартальну бухгалтерську звітність з собівартості, премія виплачується поквартально при умові виконання завдання з собівартості продукції, відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 6 квітня 1949 року № 1378.

12. З виданням цього Положення зберігають силу:

а) Положення про преміювання працівників підприємств за економію електричної і теплової енергії, затверджене постановою ДКО від 31 травня 1945 року № 8914;

б) Положення про преміювання робітників, інженерно-технічних працівників за ощадливе витрачання палива і електроенергії, затверджене постановою Раднаркому СРСР від 1 жовтня 1942 року № 1609, щодо преміювання за економію палива, зі змінами, внесеними постановами Ради Міністрів СРСР від 21 травня 1947 року № 1629 і від 13 лютого 1949 року.

Виплата інженерно-технічним працівникам премій, передбачених Положенням, зазначеним у літ. «а» цього пункту, повинна провадитися із зменшенням на 25 процентів, відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1948 року № 14861-р.

13. Керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям підприємств Міністерства місцевої промисловості виплата премій може провадитися тільки за одним з положень про преміювання, що затверджені рішеннями Уряду і зберегли силу.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

79 Про затвердження Положення про преміювання художників і скульпторів підприємств тресту „Укрфарфорофаянс“ Міністерства місцевої промисловості Української РСР

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 15 серпня 1949 року № 12958-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити погоджене з ВЦРПС Положення про преміювання художників і скульпторів підприємств тресту «Укрфарфорофаянс» Міністерства місцевої промисловості Української РСР за створення нових видів художніх малюнків і фарфорофаянсових виробів, згідно з додатком.

Міністерству місцевої промисловості Української РСР ввести в дію Положення, затверджене цією постановою, з 1 листопада 1949 року.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
Л. Корнієць

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 28 жовтня 1949 р., № 3134.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 28 жовтня 1949 року, № 3134

П О Л О Ж Е Н Н Я

про преміювання художників і скульпторів підприємств тресту «Укрфарфоро-фаянс» Міністерства місцевої промисловості Української РСР за створення нових видів художніх малюнків і фарфорофаянсових виробів.

1. Кожний художник зобов'язаний подати на місяць для масового виробництва: для чайних сервізів — 2 малюнки, нанесені на чашку з блюдцем у 3-х екземплярах і на інші вироби сервізу в 2-х екземплярах, або для столового сервізу — один малюнок, нанесений на тарілки усіх величин у 3-х екземплярах та інші вироби сервізу однієї з величин кожного найменування в 2-х екземплярах.

Кожний скульптор зобов'язаний подати:

один чайний сервіз нової форми на квартал, у складі чашок з блюдцями та інших сервізних виробів у 3-х екземплярах, або дві нові скульптури на квартал для масового виробництва в 3-х екземплярах, або один столовий сервіз нової форми на півріччя, в складі тарілок усіх величин й інших сервізних виробів однієї з величин кожного найменування в 3-х екземплярах.

П р и м і т к а. Вироби нових форм і нові скульптури подаються до Художньої ради тресту на попереднє погодження:

- а) господарського призначення — в кресленнях і гіпсових моделях;
- б) декоративного призначення — в гіпсових моделях.

2. Встановлені в пункті 1 норми виробітку не поширюються на унікальні роботи, що виконуються художниками чи скульпторами за спеціальним завданням для виставочних цілей. Норми на ці роботи встановлюються Художньою радою тресту на подання Художньої ради заводу.

3. Нові малюнки на господарські вироби, вироби нових форм і нові скульптури вважаються прийнятими тільки після затвердження їх Художньою радою тресту.

Нові малюнки, господарські вироби нових форм і скульптурні роботи подаються на затвердження Художньої ради тресту тільки після затвердження їх Художньою радою заводу.

В разі незгоди художника чи скульптора з рішенням Художньої ради заводу, йому надається право перенести розбіжність на рішення Художньої ради тресту. У цьому разі Художня рада заводу подає мотивований відвід, а автор — свої заперечення.

4. За кожний прийнятий до масового виробництва новий малюнок, скульптуру чи виріб нових форм понад норму, вказану в пункті 1, виплачується премія за такою шкалою:

	окремих виробів	чайного сервізу	столового сервізу
Для художників:			
а) Нове оформлення відводками	150— 300	200—400	250— 500
б) Нове оформлення фотокераміки	150	200	250
в) Деколі	100	200—250	200— 300
г) Нові малюнки трафаретом	150— 200	200—300	250— 400
д) Нові малюнки печаттю	200— 250	250—350	300— 450
е) Нові малюнки печаттю з розкраскою,	250— 300	300—400	350— 500
є) Нові живописні роботи по білому	200— 400	300—500	400— 600
ж) Нові живописні роботи в покриття	300— 500	400—600	500— 750
з) Нові малюнки для деколі	500	750	1000
Для скульпторів:			
а) Вироби і сервізи нових форм	750—2500	1000—3500	1500—5000
б) Окремі побутові речі: маснички, ікор- ниці і т. ін.	500—1500	—	—
в) Вироби дрібних речей особистого при- крашення, туалету (брошки, пудре- ниці і т. ін.)	100— 500	—	—

5. Унікальні твори: малюнки, скульптури, сервізи нових форм, вази і т. ін. оплачуються окремо за оцінкою, що робиться Художньою радою тресту.

6. За кожну прийняту роботу для масового виробництва (вказану в пункті № 1), що дістала в Художній раді тресту оцінку «відмінно», передбачена існуючим положенням оплата художників і скульпторів підприємств тресту «Укрфарфорофаянс» Міністерства місцевої промисловості Української РСР підвищується на 50 процентів.

7. Вказані в пункті 4 премії виплачуються таким порядком: 50 процентів премії виплачуються після затвердження малюнка чи скульптурної роботи Художньою радою тресту, решта 50 процентів виплачуються після випуску прийнятої роботи в тому тиражі, який встановлено для неї Художньою радою тресту.

8. Прийняті нові малюнки і скульптурні роботи зараховуються, в першу чергу, у виконання норм виробітку, встановлених у пункті 1.

9. Начальники художніх лабораторій від завдання звільняються.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

80 Про застосування Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців вугільної промисловості

В зв'язку з введенням у дію з 1 жовтня 1949 року Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців вугільної промисловості, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1949 року № 4709, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати Міністерство місцевої паливної промисловості Української РСР (тов. Шпанька):

а) провадити з 1 жовтня 1949 року нараховування премій керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям вугільної промисловості відповідно до зазначеного Положення (додається);

б) у триденний строк довести до відома республіканських і обласних вугледобувних трестів про те, що Рада Міністрів СРСР постановою від 9 жовтня 1949 року № 4709 скасувала ті, що раніше діяли системи преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців, які працюють у вугільній промисловості Міністерства місцевої паливної промисловості Української РСР, не зазначені у Положенні про преміювання, що додається.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР
Л. Корнієць

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигмон

м. Київ, 28 жовтня 1949 р., № 3151.

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР
від 9 жовтня 1949 року № 4709

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 28 жовтня 1949 року, № 3151

П О Л О Ж Е Н Н Я

про преміювання керівних й інженерно-технічних працівників і службовців шахт, розрізів, шахтоуправлінь, міськ(рай)топів і вугледобувних трестів міністерств місцевої паливної промисловості, управлінь місцевої паливної промисловості і паливних трестів при Радах Міністрів союзних республік за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Це Положення запроваджується з метою заохочення керівних, інженерно-технічних працівників і службовців шахт, розрізів, шахтоуправлінь, міськ(рай)топів і вугледобувних трестів міністерств місцевої паливної промисловості,

управлінь місцевої паливної промисловості і паливних трестів при Радах Міністрів союзних республік за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції.

2. Працівники шахт, розрізів, шахтоуправлінь, міськ(рай)топів і вугледобувних трестів преміюються за місячними результатами роботи шахти, розрізу, шахтоуправління, міськ(рай)топу, тресту в цілому; працівники дільниць (цехів) — за показниками роботи дільниці (цеху); гірничі майстри — за показниками роботи обслуговуваної лави, дільниці; працівники шахтного транспорту — за результатами роботи обслуговуваних дільниць; інженерно-технічні працівники допоміжних цехів преміюються за показниками роботи своїх цехів, але при умові виконання плану обслуговуваними цехами або підприємствами в цілому.

Преміювання за виконання і перевиконання виробничого плану працівників дільниць (цехів), для яких не встановлено окремих завдань по зниженню собівартості продукції, може провадитися лише при умові виконання встановлених планом якісних показників (по затратах робочого часу, витрачання фонду заробітної плати, матеріалів, електроенергії і палива).

II. КОЛО ТИХ, ЩО ПРЕМІЮЮТЬСЯ, І РОЗМІРИ ПРЕМІЮВАННЯ

3. За виконання і перевиконання місячного плану за показниками: для шахт, шахтоуправлінь, розрізів, міськ(рай)топів і трестів — по видобутку вугілля; для підготовчих, осушних і ремонтно-відбудовних дільниць, дільниць капітальних підземних робіт на діючих шахтах — за обсягом виконаних робіт; для пунктів вантаження вугілля у залізничні вагони — по вантаженню вугілля, при умові виконання плану з собівартості (а для цехів і дільниць, що не мають плану з собівартості, — при додержанні встановлених для них якісних показників) преміюються:

А. По шахтах, шахтоуправліннях, розрізах і міськ(рай)топах, що видобувають переважно вугілля і не мають підприємств на самостійному балансі.
(Див. таблицю на стор. 21).

Б. По вугледобувних трестах

4. Керівні й інженерно-технічні працівники вугледобувних трестів преміюються за підсумками виконання місячного плану трестом у розмірах, встановлених для працівників підприємств другої групи, причому до числа працівників, які мають право на премію, відповідно відносяться:

а) до першої групи посад — керуючий, головний інженер, головний механік;
б) до другої групи посад — заступник керуючого, заступник головного інженера, головний маркшейдер, головний геолог, заступник головного механіка, начальники відділів: технічного, планового, праці й зарплати, матеріально-технічного постачання і головний бухгалтер;

в) до третьої групи посад — районні інженери, інженери по нормуванню, начальники інших відділів, начальники секторів (бюро) основних відділів.

5. За виконання і перевиконання місячного плану підготовчих робіт основних напрямів на шахтах і розрізах додатково преміюються інженерно-технічні працівники, які ведуть поряд з видобутком вугілля одночасно підготовчі роботи, але при умові виконання плану видобутку вугілля, в розмірі 10 процентів окладу за виконання плану і по 2 проценти за кожний процент перевиконання плану:

а) по шахті, шахтоуправлінню і розрізу — начальник, директор, керуючий, головний інженер, головний механік, начальник дільниці, помічник начальника дільниці, механік дільниці, гірничий майстер, маркшейдер, геолог і нормувальник;

Найменування посад	Розмір премій в процентах до поса- дового окладу			
	1 група підприємств		2 група підприємств	
	За вико- нання плану	За кожний % перевищо- вання плану	За вико- нання плану	За кожний % перевищо- вання плану
а) Начальник, директор, го- ловний інженер, голов- ний механік, керуючий..	до 37	до 4	до 30	до 3
б) Заступник головного ін- женера, начальник вироб- ничо-технічного відділу, головний геолог, началь- ник дільниці, пом. началь- ника дільниці, механік, гірничий майстер діль- ниці, начальник і десят- ник вентиляції газових шахт, головний маркшей- дер, десятник підземного транспорту, головний бух- галтер, старший норму- вальник	до 30	до 3	до 22	до 2
в) Заступник і помічник начальника, керуючого, директора, начальники вентиляції негазових шахт, гірничі майстри вентиляцій, десятники негазових шахт, десят- ники відкатки поверхні шахт, диспетчери шахт- ного підземного тран- спорту, десятники по вантаженню вугілля у залізничні вагони, на- чальник транспорту, марк- шейдер, нормувальник, плановик, завідувачі (на- чальники) і майстри електромеханічних май- стерень шахт, дорожні майстри	до 22	до 2	до 15	до 1,5

б) по тресту — керуючий, головний інженер, головний механік, головний маркшейдер; заступник керуючого, заступник головного інженера — начальник технічного відділу, районні інженери, начальники відділів: технічного, планового, праці і зарплати (інженери по нормуванню).

6. Всі інші, не перелічені в пунктах 3, 4, 5 цього Положення, інженерно-технічні працівники і службовці, які активно сприяли виконанню і перевиконанню плану, преміюються за розсудом керівника шахти, шахтоуправління (тресту). На преміювання цієї групи працівників витрачається до 25 процентів від усієї суми премії, нарахованої працівникам даної шахти, шахтоуправління, розрізу, рай(міськ)топу відповідно до пунктів 3, 4, 5 цього Положення.

Розподіл підприємств за групами преміювання провадиться міністром (начальником управління місцевої паливної промисловості або керуючим паливним трестом при Раді Міністрів союзної республіки), за погодженням з ВЦРПС, залежно від обсягу роботи підприємства і складності виробництва.

7. Керівні й інженерно-технічні працівники управлінь місцевої паливної промисловості областей, країв, автономних республік і міст республіканського підпорядкування РРФСР преміюються за Положенням про преміювання, затвердженим постановою Раднаркому СРСР від 4 березня 1945 року № 392, із змінами відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 3 липня 1948 року № 2395.

III. ПОРЯДОК ПРЕМІЮВАННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРЕМІЙ

8. Нарахована за цим Положенням премія затверджується:

а) начальникові, директорів, керуючому, головному інженерові, начальникові планового відділу, головному механікові, головному маркшейдерові і головному бухгалтерові — керівником вищестоящої господарчої організації;

б) всім іншим інженерно-технічним працівникам і службовцям — керівником даного підприємства чи організації.

9. Міністрові (начальникові управління місцевої паливної промисловості або керуючому паливним трестом при Раді Міністрів), начальникові главку, керуючому трестом, начальникові шахти надається право позбавляти всієї або частини премії керівних й інженерно-технічних працівників та службовців за виробничі й господарські упущення в роботі (недодержання правил технічної експлуатації, аварійність механізмів, устаткування і гірничих виробітків, перевитрата фонду заробітної плати та інш.).

Позбавлення частини чи всієї премії в усіх випадках повинно провадитися наказами по шахті, шахтоуправлінню, тресту чи Міністерству із зазначенням підстави позбавлення премії.

10. Встановлена цим Положенням премія виплачується за рахунок фонду заробітної плати і відноситься на собівартість продукції.

11. Підставою для нарахування премії за виконання і перевиконання плану виробництва та зниження собівартості продукції є тільки дані бухгалтерської звітності.

12. Загальна сума премії, нарахованої за місяць працівникові по всіх чинних Положеннях про преміювання (крім премії по соціалістичному змаганню) не повинна перевищувати півторамісячного окладу.

13. Із запровадженням цього Положення зберігають силу:

а) Положення про преміювання робітників й інженерно-технічних працівників за ощадливе витрачання палива і теплоелектроенергії, затверджене постановою Раднаркому СРСР від 1 жовтня 1942 року № 1609, зі змінами, передбаченими постановою Ради Міністрів СРСР від 21 травня 1947 року № 1629 щодо

преміювання за економію палива, і зі змінами відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1948 року № 14861 і постанови Ради Міністрів СРСР від 13 лютого 1949 року № 660—260;

б) Положення про преміювання працівників підприємств за економію електричної і теплової енергії, затверджене постановою ДКО від 31 травня 1945 року № 8914, зі змінами відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1948 року № 14861 і постанови Ради Міністрів СРСР від 25 травня 1949 року № 2133.

14. Керівним й інженерно-технічним працівникам шахт, шахтоуправлінь, розрізів і трестів міністерств місцевої паливної промисловості, управлінь місцевої паливної промисловості і паливних трестів при Радах Міністрів союзних республік виплата премій провадиться тільки за одним з Положень про преміювання, що затверджені рішеннями Уряду і зберегли силу.

П р и м і т к а. Премія за виконання плану видобутку вугілля по відбудовуваних шахтах Міністерства місцевої паливної промисловості РРФСР і Міністерства місцевої паливної промисловості Української республіки виплачується відповідно до цього Положення, незалежно від премії за виконання плану відбудовних робіт.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомов

81 Про умови присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР передовиків сільського господарства за досягнення високих показників у конярстві

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

І. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство радгоспів Української РСР, виконкоми обласних і районних Рад депутатів трудящих довести до відома колгоспів, колгоспників, радгоспів, робітників радгоспів і спеціалістів сільського господарства, що Указом Президії Верховної Ради СРСР від 20 жовтня 1949 року № 145/54 «Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР передовиків сільського господарства за досягнення високих показників у конярстві» на 1949 — 1950 роки встановлено такі умови для присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР за досягнення високих показників у розвитку конярства:

І. Показники по збереженню коней і вирощуванню лошат, при виконанні яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і провадиться нагородження орденами та медалями СРСР:

а) голів колгоспів, директорів і керуючих конярськими фермами радгоспів, завідуючих конярством у колгоспах, директорів, старших зоотехніків і старших ветеринарних працівників кінних заводів—за одержання і збереження лошат до кінця року від наявного поголів'я кобил на початок року (в процентах):

	Присвоєння звання Героя Соціалістич- ної Праці	Нагородження		
		Орде́ном Леніна	Орде́ном Трудового Червоного Прапора	Медаллю «За трудову доблесть» чи «За трудову відзнаку»
У кінних заводах з ко- нюшеним триманням коней, що мають:				
не менше 40 кобил . . .	97	92	88	84
понад 100 кобил	92	90	84	74
У племінних кінних за- водах з табунним триман- ням коней, що мають:				
не менше 150 кобил . .	98	94	90	85
понад 250 кобил	94	92	88	80
У табунних кінних за- водах, що мають:				
не менше 500 кобил . .	96	92	88	82
понад 1000 кобил . . .	94	90	86	80
У колгоспах і радгоспах з конюшеним триманням коней, що мають:				
не менше 30 кобил . .	96	92	88	84
понад 40 кобил	92	90	84	80
У колгоспах і радгоспах з табунним триманням коней, що мають:				
не менше 50 кобил . .	100	96	95	90
понад 100 кобил	94	92	88	82

б) конюхів-бригадирів, старших табунників кінних заводів і колгоспів, старших конюхів колгоспів і радгоспів—за одержання і збереження лошат до кінця року від наявного поголів'я кобил на початок року (в процентах):

	Присвоєння звання Героя Соціалістич- ної Праці	Нагородження		
		Орден Леніна	Орден Трудового Червоного Прапора	Медалью «За трудову доблесть» чи «За трудову відзнаку»
Конюхів-бригадирів кін- них заводів при закріпленні за бригадою не менше 40 кобил при конюшен- ному триманні	97	92	88	84
Старших табунників кін- них заводів при закріпленні за бригадою не менше 100 кобил при табунному триманні	98	94	90	85
Старших конюхів колгос- пів і радгоспів при закріплен- ні за ними не менше 20 кобил при конюшен- ному триманні	100	97	93	90
Старших табунників колгоспів і радгоспів при закріпленні за бригадою не менше 50 кобил при табунному триманні	100	98	95	92

2. Ті, що особливо відзначилися, конюхи, табунники, колгоспники, бригадири виробничих бригад, завідувачі кінськими злучними пунктами, техніки штучного запліднення кобил, зоотехніки-конярі районних відділів сільського господарства, ветеринарні працівники, директори і спеціалісти трестів, кінних заводів, керуючі відділеннями кінних заводів, директори і спеціалісти державних заводських конюшень, державних племінних розсадників коней, іподромів, керівні працівники районних радянських і партійних органів нагороджуються орденами і медалями СРСР залежно від їх участі в досягненні високих показників по конярству.

3. Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР колгоспників, працівників радгоспів і

кінних заводів за високі показники по конярству провадиться при виконанні державних планів по вихідному поголів'ю коней і продуктивної худоби, триманні їх у доброму стані, забезпеченні виконання встановлених планів здачі державі продукції полеводства і тваринництва, виконанні планів нагромадження грубих, соковитих і концентрованих кормів, повному забезпеченні насінням зернових культур, однорічних, багаторічних трав і насінням коренебульбоплодів, а для колгоспів — також виконанні плану контрактації і здачі натуроплати за роботи МТС.

4. Представлення до присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями СРСР провадиться по колгоспах, кінних заводах і державних заводських конюшнях Міністерством сільського господарства СРСР, а по радгоспах — Міністерством радгоспів СРСР, Міністерством м'ясної і молочної промисловості СРСР та Міністерством харчової промисловості СРСР на підставі перевірених начальниками статистичних управлінь республік, країв і областей матеріалів виконавчих комітетів обласних і крайових Рад депутатів трудящих, Рад Міністрів союзних і автономних республік за підсумками року.

II. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство радгоспів Української РСР, Міністерство м'ясної і молочної промисловості Української РСР, Міністерство харчової промисловості Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих забезпечити представлення до нагородження передовиків сільського господарства за досягнення високих показників у конярстві, відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 20 жовтня 1949 року № 145/54.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 29 жовтня 1949 р., № 3177.

82 Про пенсійне забезпечення лікарів та інших медичних працівників

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати Міністерство соціального забезпечення Української РСР при призначенні пенсій лікарям й іншим медичним працівникам керуватися постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 8 жовтня 1949 року № 4282 «Про пенсійне забезпечення лікарів та інших медичних працівників», якою передбачено:

132801

Встановити з 1 вересня 1949 року лікарям й іншим медичним та фармацевтичним працівникам з вищою і середньою освітою, які працюють у лікувально-профілактичних, санітарно-епідеміологічних і аптечних закладах органів охорони здоров'я, при наявності 25-річного стажу медичної роботи в сільських місцевостях і робітничих селищах або 30-річного стажу цієї роботи в містах, пенсію за вислугу років у розмірі 40 процентів основної ставки заробітної плати, яка відповідає стажеві роботи за спеціальністю.

Лікарям й іншим медичним та фармацевтичним працівникам, які продовжують роботу, пенсію виплачувати в розмірі і в порядку, встановленому вищезазначеною постановою Ради Міністрів СРСР.

Лікарям й іншим медичним та фармацевтичним працівникам-пенсіонерам, що припинили роботу до видання постанови Ради Міністрів СРСР від 8 жовтня 1949 року № 4282, пенсію виплачувати в розмірі 40 процентів ставки заробітної плати, яку вони одержували на час призначення пенсії.

Встановлювана відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 8 жовтня 1949 року № 4282 пенсія лікарям й іншим медичним та фармацевтичним працівникам-пенсіонерам, які припинили роботу, не може бути нижча від раніше призначеної їм пенсії.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 29 жовтня 1949 р., № 3181.

Державна
Бібліотека
Української РСР
Київ

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

Редактор А. Каплан
Коректор В. Безпальча
Технічний редактор К. Лапченко

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики
(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1950

БФ 00839. Зам. № 127. Друк. арк. 1³/₄. Облік-вид. арк. 2,2. В друкованому
арк. 42000 зн. Здано на виробництво 17/І 1950 р. Підписано до друку 22/ІІ 1950 р.
Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, вул. Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

30 листопада

№ 21—22

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів Української РСР

83. Про умови присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР за удосконалювання існуючих і виведення нових порід коней.

84. Про часткові зміни в типових штатах машинно-тракторних станцій.

85. Про преміювання колгоспників, робітників, службовців та інженерно-технічних працівників за заготівлю насіння деревно-чагарникових і плодово-технічних порід.

86. Про типові штати міжрайонних і районних контор, електромеханічних майстерень, будівництв державних сільських гідроелектростанцій і про штатні нормативи виконробських дільниць трестів і контор Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР.

87. Про ціни на паливо, яке продається населенню.

88. Про порядок преміювання колгоспів, радгоспів, державних племінних розсадників, науково-дослідних інститутів і дослідних станцій за великі успіхи в піднесенні тваринництва та кормодобування.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

83 Про умови приєвчення звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР за удосконалювання існуючих і виведення нових порід коней

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Zobов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство радгоспів Української РСР, виконкоми обласних і районних Рад депутатів трудящих довести до відома колгоспів, кінних заводів і радгоспів, колгоспників, працівників кінних заводів і радгоспів, спеціалістів сільського господарства, що Указом Президії Верховної Ради СРСР від 20 жовтня 1949 року № 145/55 «Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР за удосконалювання існуючих і виведення нових порід коней»:

а) встановлено нагородження орденами СРСР колгоспів і кінних заводів, колгоспників, керівників, спеціалістів, працівників кінних заводів, колгоспів, державних заводських конюшень і державних племінних розсадників коней за удосконалювання існуючих і виведення нових порід коней та присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці особливо видатним селекціонерам — авторам нових порід коней;

б) встановлено, що представлення до присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами СРСР за удосконалювання існуючих і виведення нових порід коней провадиться Міністерством сільського господарства СРСР.

2. Zobов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство радгоспів Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих забезпечити представлення до нагородження колгоспів і кінних заводів, а також працівників конярства по удосконалюванню існуючих і виведенню нових порід коней, відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 20 жовтня 1949 року № 145/55.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигмон

84 Про часткові зміни в типових штатах машинно-тракторних станцій

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 15 жовтня 1949 року № 4764, на часткову зміну постанов Ради Міністрів Української РСР від 18 травня 1949 року № 1206, пункт 7, і від 3 червня 1949 року № 1368, пункт 1-а (З. П. УРСР 1949 р. № 11, ст. 37), Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Ввести додатково в штати МТС Української РСР посаду старшого механіка по механізації трудомістких робіт у тваринництві.

2. Ввести додатково в штати МТС Української РСР, що мають від 21 до 40 тракторів, посаду механіка-контролера, а в МТС, що мають понад 40 тракторів, посаду механіка-контролера вводити за рахунок дільничних механіків.

3. Довести до відома Міністерства сільського господарства Української РСР, що Рада Міністрів СРСР постановою від 15 жовтня 1949 року № 4764 виключила з типових штатів МТС, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР від 9 червня 1947 року № 2002, посади робітника подвір'я і статистика.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 5 листопада 1949 р., № 3244.

85 Про преміювання колгоспників, робітників, службовців та інженерно-технічних працівників за заготівлю насіння деревно-чагарникових і плодово-технічних порід

Рада Міністрів Української РСР, відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 31 жовтня 1949 року № 4968, постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство лісового господарства Української РСР, Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство радгоспів Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих Української РСР забезпечити виплату премій колгоспникам, а також робітникам, службовцям та інженерно-технічним працівникам організацій і підприємств Міністерства лісового господарства Української РСР, Міністерства сільського господарства Української РСР, Міністерства радгоспів Української РСР за заготівлю насіння деревно-чагарникових і плодово-технічних порід у розмірах і в порядку, згідно з Положенням, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 31 жовтня 1949 року № 4968 (Положення додається).

2. Довести до відома Міністерства лісового господарства Української РСР, Міністерства сільського господарства Української РСР, Міністерства радгоспів Української РСР і виконкомів обласних Рад депутатів трудящих Української РСР, що, згідно з постановою Ради Міністрів СРСР від 31 жовтня 1949 року № 4968, Положення про преміювання за заготівлю насіння деревночагарникових і плодово-технічних порід вводиться в дію на період з 1 жовтня 1949 року по 1 січня 1950 року і що з виданням цього Положення вважаються такими, що втратили силу:

а) пункти 4 і 5 додатка до постанови Ради Міністрів СРСР від 10 липня 1948 року № 2553;

б) пункт 4 постанови Ради Міністрів СРСР від 24 березня 1949 року № 1185 щодо заготівлі насіння деревних і чагарникових порід.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигмон

м. Київ, 12 листопада 1949 р., № 3318.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 12 листопада 1949 року, № 3318

З а т в е р д ж е н о
постановою Ради Міністрів СРСР від
31 жовтня 1949 року, № 4968

П О Л О Ж Е Н Н Я

про преміювання колгоспників, а також робітників, службовців та інженерно-технічних працівників організацій і підприємств Міністерства лісового господарства СРСР, Міністерства сільського господарства СРСР і Міністерства радгоспів СРСР за успішне виконання завдань по заготівлі насіння деревночагарникових і плодово-технічних порід

З метою стимулювання виконання планів заготівель насіння деревночагарникових і плодово-технічних порід запроваджується це Положення про преміювання колгоспників, а також робітників, службовців й інженерно-технічних працівників таких організацій:

а) лісгоспів, лісництв, лісорозсадників, лісозахисних станцій, державних лісових розсадників, контор і насіннезаготовчих діляниць Міністерства лісового господарства СРСР;

б) відділків тресту «Агролісорозсадник», лісових розсадників, діляниць по заготівлі лісового насіння, заготпунктів і контор «Сортнасіннеовоч» Міністерства сільського господарства СРСР;

в) радгоспів і лісорозсадників Міністерства радгоспів СРСР.

І. ПРЕМІЮВАННЯ КОЛГОСПНИКІВ І РОБІТНИКІВ

1. Рекомендувати колгоспам видавати понад нарахування трудоднів колгоспникам, занятим на збиранні насіння деревно-чагарникових і плодово-технічних порід, 50 процентів коштів, одержаних колгоспом від продажу іншим колгоспам, лісорозсадникам і лісгоспам насіння цих порід, зібраного понад потребу колгоспу.

Зазначені кошти розподіляти між колгоспниками відповідно до кількості трудоднів, вироблених ними на збиранні насіння.

2. Робітникам, занятим на збиранні плодів, шишок і насіння нижчезазначених деревних порід, відрядні розцінки за перевиконання встановленої денної норми виробітку збільшуються:

Найменування деревних порід	Процент збільшення відрядних розцінок за перевиконану частину норм виробітку		
	При виконанні норм виробітку на:		
	101 — 120%	121 — 150%	понад 150%
І група			
Дуб літній, зимовий, червоний і пробковий	25	50	100
Модрина сибірська, європейська і даурська			
ІІ група			
Береза	20	40	80
Бархат амурський			
Бруслина бородавчаста, маака і європейська			
В'яз дрібнолистий і звичайний			
Липа			
Сосна звичайна, кримська, ельдарська, піцундська			
Шовковиця			
Евкаліпт			
Хурма			
Ясені			
Лимонник.			

Продовження таблиці

Найменування деревних порід	Процент збільшення відрядних розцінок за перевиконану частину норм виробітку		
	При виконанні норм виробітку на:		
	101 — 120 %	121 — 150 %	понад 150 %
III група			
Акація біла і жовта.	15	20	40
Берест			
Граб			
Гледичія			
Маслинка			
Ірга			
Клени (крім ясенелистого)			
Ліщина			
Плоховник			
Скомпія			
Смородина			
Яблуні			
Груша			
IV група			
Абрикос.	10	15	25
Алича			
Айлант			
Берека			
Бирючина			
Бузина			
Вишня			
Городовина			
Джузгун			
Жимолость			
Дерен			
Яловець віргінський			
Горіхи			
Горобина			
Слива			
Тамарикс			
Черешня			
Шипшина			

3. Бригадирам (ланковим), зайнятим на збиранні плодів, шишок і насіння вказаних у пункті 2 цього Положення порід, за керівництво бригадою (ланкою) нараховується, крім основної заробітної плати, три проценти від заробітку бригади (ланки), включаючи премії, при виконанні бригадою (ланкою) встановлених норм виробітку.

4. Робітникам, які заняті на переробці лісонасінної сировини і забезпечили вихід стандартного насіння від 101 до 110 процентів установленої норми, виплачується премія в розмірі 35 процентів заробітку за відрядними розцінками.

При забезпеченні виходу зазначеного насіння понад 110 процентів виплачується премія в розмірі 50 процентів заробітку за відрядними розцінками.

5. Робітникам, які заняті на переробці лісонасінної сировини і добилися виходу стандартного насіння 1 класу перелічених у пункті 2 цього Положення порід від 101 до 110 процентів установленої норми, виплачується премія в розмірі 50 процентів їх заробітку за відрядними розцінками, а тим, які добилися виходу стандартного насіння 1 класу понад 110 процентів — у розмірі 80 процентів заробітку за відрядними розцінками.

6. Виплата, відповідно до цього Положення, премій робітникам радгоспів й інших госпрозрахункових організацій Міністерства радгоспів СРСР, Міністерства сільського господарства СРСР і госпрозрахункових організацій Міністерства лісового господарства СРСР провадиться за рахунок фонду заробітної плати відповідних організацій і радгоспів з віднесенням витрат по виплаті премій на собівартість продукції, а робітникам бюджетних організацій (лісгоспів, лісозасадників та інш.) Міністерства лісового господарства СРСР — за рахунок коштів, асигнованих цим організаціям на операційні витрати.

II. ПРЕМІЮВАННЯ КЕРІВНИХ, ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ТА СЛУЖБОВЦІВ ОРГАНІЗАЦІЙ І ПІДПРИЄМСТВ МІНІСТЕРСТВА ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР, МІНІСТЕРСТВА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР І МІНІСТЕРСТВА РАДГОСПІВ СРСР

7. За виконання і перевиконання місячного плану заготівлі й обробки насіння деревно-чагарникових і плодово-технічних порід, з додержанням заданої номенклатури щодо основних асортиментів, нижчепоimenовані працівники преміюються в таких розмірах: (див. таблицю на стор. 8—9).

III. ПОРЯДОК ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРЕМІЙ

8. Нарахована за цим Положенням премія затверджується:

а) директорів і старшому лісничому лісгоспу, директорів і технічному керівникові держлісозасадника — начальником обласного (крайового) управління лісового господарства і начальником управління лісового господарства автономної республіки; керуючому, старшому агрономові міжрайонних і районних контор, завідувачу заготпунктом, директорів бази, агрономів бази і дільничному агрономові «Сортнасіннеовоч» — керуючим обласною (крайовою) і республіканською конторою «Сортнасіннеовоч»;

б) керуючому і технічному керівникові контори по заготівлі і збуту лісового насіння «Головліснас» — начальником Головного управління «Головліснас»; керуючому, головному агролісомеліораторові відділка Всесоюзного тресту «Агролісозасадник» — керуючим Всесоюзним трестом «Агролісозасадник»; керуючому, головному агрономові, старшому агрономові й агрономові республіканських контор «Сортнасіннеовоч» — Міністерством сільського господарства СРСР, а працівникам цієї ж категорії крайових і обласних контор «Сортнасіннеовоч» — керуючим Всесоюзною конторою — «Союзсортнасіннеовоч»;

в) директорів розсадника, завідувачу ділянкою по заготівлі лісового насіння — керуючим відділком Всесоюзного тресту «Агролісозасадник»;

г) директорів, технічному керівникові міжрадгоспного і радгоспного лісозасадника та агролісомеліораторів радгоспу — директором тресту радгоспів; керуючому відділком, завідувачу базою, старшому агролісомеліораторові відділка і старшому агролісомеліораторові бази Радгосппостачу — начальником управління матеріально-технічного постачання Міністерства радгоспів СРСР;

д) всім іншим інженерно-технічним працівникам і службовцям, переліченим у пункті 7 цього Положення, відповідно — директором підприємства чи організації. (п. 9 див. стор. 10).

Таблиця до п. 7

Категорія	Найменування посад	Розмір премії в % до посадового окладу (за групами порід, вказаних у пункті 2 цього Положення)			
		За кожний % перевиконання плану			
		I група	II група	III група	IV група
1	2	3	4	5	6
1	а) по Міністерству лісового господарства СРСР Начальник ділянки, насінневод, завідувачий пунктом, старший майстер і механік насіннезаготовчої ділянки; лісничий, помічник лісничого, майстер, інженер (технік) лісозасадника (що входить до лісгоспу)	10,0	8,0	6,0	4,0
	б) по Міністерству сільського господарства СРСР Директор, старший агролісомеліоратор і технічний керівник державного лісового розсадника; завідувачий і технічний керівник ділянки по заготівлі лісового насіння; завідувачий заготпунктом, директор бази, агроном бази і діляничний агроном контор «Сортнасінневодч»	»	»	»	»

Категорія	Найменування посад	Розмір премії в % до посадового окладу (за групами порід, вказаних у пункті 2 цього Положення)			
		За кожний % перевиконання плану			
		I група	II група	III група	IV група
1	2	3	4	5	6
	в) по Міністерству радгоспів СРСР				
	Агролісомеліоратор радгоспу, директор і техкерівник лісорозсадника, керуючий відділком, завідуючий базою і старший агролісомеліоратор відділка, старший агролісомеліоратор бази Радгосппостачу.	10,0	8,0	6,0	4,0
2	а) по Міністерству лісового господарства СРСР				
	Керуючий конторою, технічний керівник, інженер контори по заготівлі й збуту лісового насіння «Головлісна» і старший механік. Директор, старший лісничий лісгоспу і лісозахисної станції й інженер по лісокультурах лісгоспу.	8,0	6,0	4,0	2,0
	Директор, технічний керівник і старший агролісомеліоратор держлісорозсадника	»	»	»	»
	б) по Міністерству сільського господарства СРСР				
	Керуючий, головний агролісомеліоратор, старший агролісомеліоратор відділків Всесоюзного тресту «Агролісорозсадник»	»	»	»	»
	Керуючий, головний агроном, старший агроном і агроном контор «Сортнасіновеоч»	»	»	»	»

9. Міністрові, начальникові «Головліснас», начальникові обласного (крайового) управління лісового господарства, начальникові управління лісового господарства автономної республіки, керуючому Всесоюзним трестом «Агролісорозсадник», керуючому Всесоюзною конторою «Союзсортнасінеовоч», директорів тресту радгоспів, директорів розсадника і завідувачу дільницею по заготівлі лісового насіння, директорів лісгоспу, керуючому конторою по заготівлі і збуту лісового насіння надається право позбавляти премії частково або повністю керівних, інженерно-технічних працівників і службовців підвідомчих їм організацій за окремі виробничі упущення в роботі, порушення технологічного процесу і погіршення якості продукції.

10. Сума премії, нарахованої за місяць відповідно до цього Положення керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям, не повинна перевищувати їх місячного окладу.

11. Підставою для нарахування премій за виконання завдань по заготівлі й обробці насіння деревно-чагарникових і плодово-технічних порід є тільки дані бухгалтерської звітності підприємства й організації.

12. Виплата премій відповідно до цього Положення керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям провадиться в наступному за звітним місяці за рахунок коштів, передбачених Міністерству лісового господарства СРСР на операційні витрати, а в госпрозрахункових організаціях «Головліснас», «Агролісорозсадник» і «Сортнасінеовоч» та радгоспів—за рахунок фонду заробітної плати по цих організаціях, з віднесенням на собівартість продукції.

86 Про типові штати міжрайонних і районних контор, електромеханічних майстерень, будівництв державних сільських гідроелектростанцій і про штатні нормативи виконробських дільниць трестів і контор Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР

Рада Міністрів СРСР постановою від 9 жовтня 1949 року № 4708:

1) затвердила подані Державною штатною комісією при Раді Міністрів СРСР типові штати міжрайонних і районних контор, електромеханічних майстерень, будівництв державних сільських гідроелектростанцій і штатні нормативи лінійного персоналу виконробських дільниць будівельно-монтажних трестів і контор Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР, згідно з додатками №№ 1—4, і поширила їх на аналогічні організації Укрголовсільелектро Міністерства сільського господарства Української РСР;

2) встановила такий порядок організації міжрайонних і районних контор, електромеханічних майстерень, будівництв державних сільських гідроелектростанцій і виконробських дільниць будівельно-монтажних трестів і контор Головсільелектро, а також затвердження штатів цих організацій:

а) нові міжрайонні і районні контори, електромеханічні майстерні, а також будівництва державних сільських гідроелектростанцій бу-

будівельно-монтажних трестів і контор Головсільелектро створюються з дозволу Державної штатної комісії при Раді Міністрів СРСР.

Виконробські дільниці будівельно-монтажних трестів і контор Головсільелектро створюються Міністерством сільського господарства СРСР;

б) штати діючих і новостворюваних міжрайонних та районних контор, електромеханічних майстерень і будівництв державних сільських гідроелектростанцій будівельно-монтажних трестів і контор Укрголовсільелектро затверджуються Міністерством сільського господарства УРСР.

Штати виконробських дільниць затверджуються керуючим будівельно-монтажним трестом або директорами міжобласних і обласних контор Укрголовсільелектро.

Штати зазначених організацій затверджуються відповідно до типових штатів і штатних нормативів, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1949 року № 4708, у межах плану з праці і ліміту адміністративно-господарських витрат;

3) постановила вважати такими, що втратили силу: додатки № 2, 5 і 6 до постанови Ради Міністрів СРСР від 7 квітня 1947 року № 861 «Про типові штати організацій Сільелектро Міністерства сільського господарства СРСР» і розпорядження Ради Міністрів СРСР від 13 лютого 1949 року № 1822.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР (тов. Власенка) і Укрголовсільелектро (тов. Богдашкина) забезпечити на 10 січня 1950 року приведення штатів міжрайонних і районних контор, електромеханічних майстерень, будівництв державних сільських гідроелектростанцій і лінійного персоналу виконробських дільниць будівельно-монтажних трестів і контор Укрголовсільелектро у відповідність до типових штатів, згідно з додатками №№ 1—4.

2. Зобов'язати Міністерство фінансів Української РСР (тов. Сахновського) провести до 10 січня 1950 року перереєстрацію штатів міжрайонних і районних контор, електромеханічних майстерень, будівництв державних сільських гідроелектростанцій і лінійного персоналу виконробських дільниць будівельно-монтажних трестів і контор Укрголовсільелектро відповідно до типових штатів, згідно з додатками №№ 1—4.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР

І. Джигомон

м. Київ, 21 листопада 1949 р., № 3386.

З а т в е р д ж е н о

постановою Ради Міністрів Союзу РСР
від 9 жовтня 1949 року, № 4708

Д о д а т о к № 1

до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 21 листопада 1949 року, № 3386

ТИПОВІ ШТАТИ

адміністративно-управлінського персоналу міжрайонних і районних контор будівельно-монтажних трестів і контор Головісьелектро Міністерства сільського господарства СРСР

Найменування посад	Категорії за штатами, залежно від річного обсягу робіт					
	I		II		III	
	Понад 3 до 5 млн. карбованців		Понад 5 до 8 млн. карбованців		Понад 8 млн. карбованців	
	Кількість штат- них одиниць	Посадові оклади на місяць	Кількість штат- них одиниць	Посадові оклади на місяць	Кількість штат- них одиниць	Посадові оклади на місяць
Директор контори	1	1060—1275	1	1060—1275	1	1275—1490
Головний інженер-заступник директора	—	—	1	1060—1275	1	1275—1490
Старший інженер	1	845— 935	1	845— 935	1	845— 935
Інженер-механік	1	685— 845	1	685— 845	1	685— 845
Економіст	1	600— 685	1	600— 685	1	600— 685
Головний (старший) бухгал- тер	1	600— 685	1	600— 685	1	845— 935
Бухгалтер	1	500	1	500	2	525— 600
Рахівник-касир	—	—	1	410— 440	1	410— 440
Завідуючий постачанням	—	—	1	690— 845	1	690— 845
Агент по постачанню	1	410— 440	—	—	—	—
Кладовщик	1	410— 440	1	410— 440	1	410— 440
Секретар-друкарка	—	—	—	—	1	410— 440
Разом	8	—	10	—	12	—

П р и м і т к и 1. Посада старшого інженера по II категорії запроваджується при обсязі робіт понад 6 млн. карбованців.

2. Річний обсяг робіт визначається за сумою будівельно-монтажних робіт, без устаткування і продукції підсобних підприємств.

ДОДАТКОВИЙ ШТАТ ЗА НОРМАТИВАМИ

1. При наявності легкової автомашини, зареєстрованої в авто-інспекції, до штату контори додатково вводиться посада шофера з окладом відповідно до постанови РНК СРСР від 12.IV—1941 року № 906.

2. При наявності самостійного приміщення, в кошторисі управлінських витрат передбачається 100 карбованців на місяць на оплату осіб, найманих для прибирання приміщення.

З а т в е р д ж е н о

постановою Ради Міністрів Союзу РСР
від 9 жовтня 1949 року, № 4708

Д о д а т о к № 2

до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 21 листопада 1949 року, № 3386

ТИПОВІ ШТАТИ

адміністративно-управлінського персоналу будівництв державних сільських гідро-електростанцій будівельно-монтажних трестів і контор Головісьелектро Міністерства сільського господарства СРСР

Найменування посад	Категорії за штатами, залежно від річного обсягу робіт					
	I		II		III	
	Понад 2 до 4 млн. карбованців		Понад 4 до 6 млн. карбованців		Понад 6 млн. карбованців	
	Кількість штат- них одиниць	Посадові оклади на місяць	Кількість штат- них одиниць	Посадові оклади на місяць	Кількість штат- них одиниць	Посадові оклади на місяць
Начальник будівництва . . .	1	1060—1275	1	1060—1275	1	1275—1490
Головний інженер-заступник начальника будівництва.	—	—	1	1060—1275	1	1275—1490
Старший інженер	1	845— 935	—	—	—	—
Інженер-виконавець робіт . . .	—	—	1	685— 845	2	685— 845
Інженер-механік	1	685— 845	1	685— 845	1	685— 845
Нормувальник	1	525— 600	1	525— 600	1	525— 600
Головний (старший) бухгал- тер	1	600— 685	1	600— 685	1	845— 935
Бухгалтер	1	500	2	500	2	525— 600
Рахівник-касир	1	410— 440	1	410— 440	1	410— 440
Завідуючий постачанням . . .	1	690— 845	1	690— 845	1	690— 845
Кладовщик	1	410— 440	1	410— 440	1	410— 440
Секретар-друкарка	—	—	—	—	1	410
Разом	9	—	11	—	13	—

П р и м і т к а. Річний обсяг робіт визначається за сумою будівельно-монтажних робіт, без вартості устаткування і продукції підсобних підприємств.

ДОДАТКОВИЙ ШТАТ ЗА НОРМАТИВАМИ

1. При наявності легкової автомашини, зареєстрованої в автоінспекції, до штату будівництва додатково вводиться посада шофера з окладом відповідно до постанови РНК СРСР від 12.IV — 1941 року № 906.

2. При наявності самостійного приміщення, кошторисом управлінських витрат будівництва передбачається 100 карбованців на місяць на оплату осіб, найманих для прибирання приміщення.

3. Посада десятника (майстра) встановлюється з розрахунку 1 десятник (майстер) на 20—50 середньорічних робітників, з окладом 600—770 карбованців на місяць.

Додаток № 3
див. на стор. 15.

З а т в е р д ж е н о

постановою Ради Міністрів Союзу РСР
від 9 жовтня 1949 року, № 4708

Додаток № 4

до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 21 листопада 1949 року, № 3386

ШТАТНІ НОРМАТИВИ

лінійного персоналу виконробських ділень будівельно-монтажних трестів
і контор Головісьелектро Міністерства сільського господарства СРСР

Найменування посад	Кількість штатних одиниць	Посадові оклади на місяць	Нормативи
На будівництві електростанцій і електромонтажних роботах за договорами з колгоспами й іншими організаціями			
Старший виконавець робіт (на- чальник будівництва)	1	845—1150	На будівництві гідроелектро- станції потужністю по- над 100 квт.
Старший виконавець робіт (на- чальник буддільниці)	1	845—1150	На 7 електростанцій потуж- ністю до 100 квт кожна
Виконавець робіт	1	770— 930	На 70—120 середньорічних робітників
Десятник	1	600— 770	На 20—30 середньорічних робітників

На будівництві державних гідроелектростанцій
потужністю понад 150 до 300 квт

Старший виконавець робіт (на- чальник будівництва)	1	845—1150	На кожну ГЕС
Механік	1	770— 930	При наявності механізмів
Десятник	1	600— 770	На 20—50 середньорічних робітників
Бухгалтер	1	600	На кожну ГЕС з самостій- ним балансом
Кладовщик	1	410— 440	На кожну ГЕС

Затверджено
постановою Ради Міністрів
Союзу РСР
від 9 жовтня 1949 року,
№ 4708

Додаток № 3

до постанови Ради Міністрів
Української РСР
від 21 листопада 1949 року,
№ 3386

ТИПОВІ ШТАТИ

адміністративно-управлінського персоналу електромеханічних майстерень будівельно-монтажних трестів
і контор Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР

Найменування посад	Категорії за штатами, залежно від річного обсягу робіт							
	I		II		III		IV	
	Понад 200 до 300 тисяч карбованців	Кількість штатних одиниць	Понад 300 до 500 тисяч карбованців	Кількість штатних одиниць	Понад 500 до 750 тисяч карбованців	Кількість штатних одиниць	Понад 750 тисяч карбованців	Кількість штатних одиниць
Начальник май- стерні	690	1	790	1	880	1	980	1
Технічний керівник	—	—	—	—	—	—	980	1
Майстер-контролер	—	—	—	—	640	1	740	1
Старший бухгалтер	600	1	640	1	690	1	790	1
Рахівник	—	—	—	—	—	—	360	1
Кладовщик	—	—	360	1	410	1	410	1
Разом	—	2	—	3	—	4	—	6

Примітка. Ці типові штати поширюються на електромеханічні майстерні експлуатаційних контор
Головсільелектро.

87 Про ціни на паливо, яке продається населенню

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 14 листопада 1949 року № 5206 зберегла ті, що діяли в 1948 році, ціни на паливо, яке продається населенню, маючи на увазі, що вони не підлягали підвищенню в зв'язку із запровадженням з 1 січня 1949 року нових оптових цін.

Відповідно до вищезазначеної постанови Ради Міністрів СРСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Заборонити виконавчим комітетам обласних і міських Рад депутатів трудящих, а також промисловим підприємствам й іншим організаціям підвищувати плату, що справляється з населення, за центральне опалення і теплоенергію проти плати, яка діяла до 1 січня 1949 року.

2. Дозволити виконавчим комітетам обласних і міських Рад депутатів трудящих відшкодувати в 1949 році паливним організаціям місцевих Рад різницю при наявності розриву між собівартістю заготовлюваного ними палива і цінами на паливо, що продається населенню, за рахунок прибутків паливних організацій, а також за рахунок відповідних місцевих бюджетів.

3. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і міських Рад депутатів трудящих опрацювати заходи, що передбачають значне зниження в 1950 році собівартості палива, заготовлюваного паливними організаціями місцевих Рад, маючи на увазі забезпечення рентабельності роботи цих організацій.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 21 листопада 1949 р., № 3387.

88 Про порядок преміювання колгоспів, радгоспів, державних племінних розсадників, науково-дослідних інститутів і дослідних станцій за великі успіхи в піднесенні тваринництва та кормодобування

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 31 жовтня 1949 року № 5016 «Про порядок преміювання колгоспів, радгоспів, державних племінних розсадників, науково-дослідних інститутів і дослідних станцій за великі успіхи в піднесенні тваринництва та кормодобування»

встановила 16000 премій, з них: 1000 перших премій по одній легковій автомашині, 5000 других премій по одній вантажній автомашині та 10000 третіх премій по одному мотоциклу, в тому числі:

для колгоспів, а також радгоспів, державних племінних розсадників, науково-дослідних інститутів і дослідних станцій Міністерства сільського господарства СРСР—900 перших премій, 4635 других і 9340 третіх премій;

для радгоспів і науково-дослідних установ Міністерства радгоспів СРСР—75 перших премій, 275 других і 500 третіх премій;

для радгоспів Міністерства м'ясної і молочної промисловості СРСР—15 перших премій, 60 других і 100 третіх премій;

для радгоспів Міністерства харчової промисловості СРСР—10 перших премій, 30 других і 60 третіх премій.

Преміювання колгоспів, радгоспів і державних племінних розсадників провадиться за такі показники:

а) по підсумках півріччя:

за досягнення кращих показників по зростанню поголів'я громадської худоби в порівнянні з планом і фактичною наявністю на ту ж дату минулого року і на початок поточного року, по виходу молодняка на 100 маток, збереженню молодняка і дорослої худоби, надою молока на фуражну корову, виконанню державних поставок м'яса, молока, вовни та яєць і виконанню плану сівки кормових культур;

б) по підсумках року:

за досягнення кращих показників по зростанню поголів'я громадської худоби і птиці в порівнянні з річним планом і фактичною наявністю на початок року, по виходу молодняка на 100 маток, по збереженню молодняка і дорослої худоби, по надою молока в середньому на фуражну корову і настригу вовни в середньому на одну вівцю, по виконанню плану нагромадження грубих і соковитих кормів, плану відгодівлі та нагулу худоби, обов'язкових поставок державі м'яса, молока, вовни та яєць.

Державним племінним розсадникам премії надаються за перелічені вище показники і, крім того, при умові виконання державного плану продажу племінного молодняка:

при продажу племінного молодняка великої рогатої худоби, свиней та овець (крім смушкових порід) не менш 70 процентів першого класу і вище надається перша премія, при продажу 60 процентів першого класу надається друга премія і при продажу молодняка не менш 50 процентів першого класу і вище — третя премія;

по вівцях смушкових порід перша, друга і третя премії надаються при продажу молодняка 100 процентів першого класу.

Науково-дослідним установам по тваринництву, ветеринарії та кормодобуванню премії надаються за великі успіхи в справі виконання завдань, поставлених перед наукою трирічним планом розвитку громадського колгоспного і радгоспного тваринництва, а саме:

за опрацювання і впровадження у виробництво заходів по прискореному відтворенню стада, підвищенню продуктивності сільськогосподарських тварин шляхом правильного і раціонального годування, удосконалювання порід сільськогосподарських тварин і створенню нових високопродуктивних порід;

за опрацювання і впровадження у виробництво профілактичних і лікувальних заходів по боротьбі з незаразними і заразними захворюваннями сільськогосподарських тварин;

за опрацювання стосовно до окремих сільськогосподарських зон СРСР і впровадження у виробництво заходів по створенню сталої кормової бази шляхом запровадження раціонального використання луків і пасовищ, правильної організації польового кормодобування, запровадження травопільних польових і кормових сівозмін і підвищення врожайності кормових культур;

за опрацювання питань впровадження механізації та електрифікації трудомістких процесів у тваринництві і, насамперед, механізації кормодобування, водопостачання, внутрішньофермського транспорту, доїння корів, стрижки овець;

за опрацювання питань правильного сполучення розвитку полеводства і тваринництва, а також окремих галузей тваринництва стосовно до окремих сільськогосподарських зон СРСР.

Зазначеною вище постановою доручено Міністерству сільського господарства СРСР, Міністерству радгоспів СРСР, Міністерству м'ясної і молочної промисловості СРСР і Міністерству харчової промисловості СРСР надавати колгоспам, радгоспам, державним племінним розсадникам премії по підсумках роботи за 1949 рік, а надалі два рази на рік: по підсумках на 1 липня — не пізніше 1 вересня і по підсумках року — не пізніше 1 квітня наступного за звітним року; науково-дослідним установам премії надавати по підсумках роботи за 1949 рік і надалі по підсумках кожного року не пізніше 1 квітня наступного за звітним року.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР, Міністерство радгоспів Української РСР, Міністерство м'ясної і молочної промисловості Української РСР, Міністерство

10829/132801

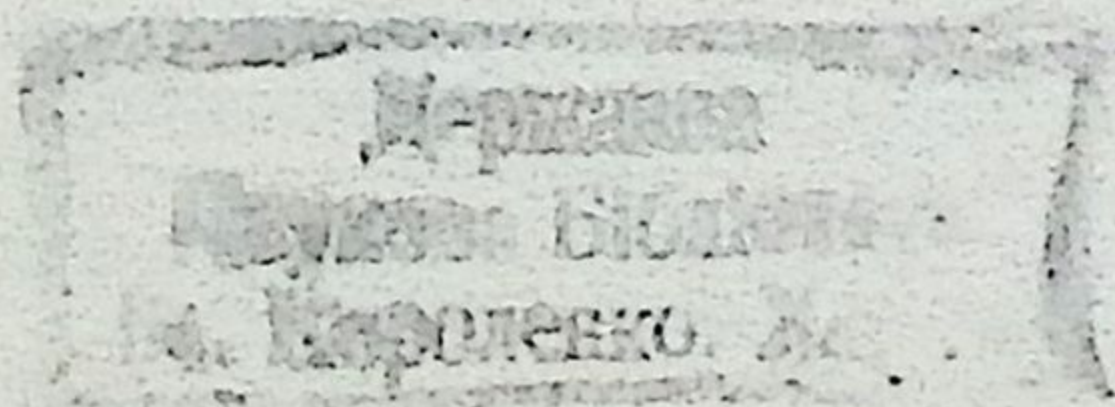
харчової промисловості Української РСР та виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих широко популяризувати серед колгоспників, робітників радгоспів і спеціалістів сільського господарства встановлені умови преміювання, рішуче поліпшити керівництво розвитком тваринництва в колгоспах і радгоспах, подати колгоспам і радгоспам необхідну допомогу в підготовці та проведенні зимівлі худоби, закликати колгоспників, робітників радгоспів і всіх працівників сільського господарства на боротьбу за дострокове виконання і перевиконання планів розвитку тваринництва, здачі продуктів тваринництва державі, за досягнення показників, потрібних для преміювання.

2. Zobov'yazati Ministerstvo sільського господарства Української РСР, Ministerstvo радгоспів Української РСР, Ministerstvo м'ясної і молочної промисловості Української РСР, Ministerstvo харчової промисловості Української РСР і Укрголовцукор забезпечити своєчасне подання матеріалів для преміювання колгоспів, радгоспів, державних племінних розсадників і науководослідних установ відповідним союзним міністерствам.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомов

м. Київ, 28 листопада 1949 р., № 3474.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Д л я а д р е с а

Редактор А. Каплан
Коректор В. Безпальча
Технічний редактор К. Лапченко

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики
(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР, Київ, 1950

БФ 00840. Зам. № 128. Друк. арк. $1\frac{1}{4}$. Облік.-вид. арк. 1,55. В друкованому
арк. 42.000 зн. Здано на виробництво 17/І 1950 р. Підписано до друку 22/ІІ 1950 р.
Формат паперу $60 \times 84\frac{1}{16}$. Тираж 8 300.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР
м. Київ, вул. Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У Р Я Д У

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

31 грудня

№ 23—24

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів Української РСР

89. Про типові штати ремонтно-будівельних [контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР.

90. Про відшкодування населенню, що проживає у відомчих будинках, різниці між платою за центральне опалення і теплоенергію, що діяла до 1 січня 1949 року, і платою, фактично стягненою в 1949 році.

91. Про примірні норми виробітку та єдині розцінки в трудоднях на агролісомеліоративні роботи в колгоспах Української РСР.

92. Про заходи поліпшення роботи інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства Української РСР.

93. Про закріплення за заготовчими пунктами і підприємствами Міністерства заготівель СРСР складських приміщень, переданих їм у тимчасове користування в 1949 році.

94. Про перетворення Головного управління сільської електрифікації Міністерства сільського господарства Української РСР на Управління сільської електрифікації по Україні (Укрсільелектро) Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР.

95. Про порядок затвердження Радою Міністрів Української РСР титульних списків капітального будівництва.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

89 Про типові штати ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 14 листопада 1949 року № 18285-р про поширення на ремонтно-будівельні контори системи Міністерства комунального господарства Української РСР чинності постанови Ради Міністрів СРСР від 16 липня 1949 року № 3143 «Про типові штати ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства РРФСР», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Запровадити для ремонтно-будівельних контор та їх господарств системи Міністерства комунального господарства Української РСР типові штати, затверджені постановою Ради Міністрів СРСР від 16 липня 1949 року № 3143, згідно з додатками №№ 1—3.

2. Організація нових ремонтно-будівельних контор місцевих житлово-комунальних органів Української РСР провадиться Міністерством комунального господарства Української РСР, з попереднього дозволу Державної штатної комісії при Раді Міністрів СРСР.

3. Віднесення ремонтно-будівельних контор до тієї чи іншої категорії провадиться Міністерством комунального господарства Української РСР на подання виконкомів обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих відповідно до обсягів робіт, передбачених цією постановою.

Штати ремонтно-будівельних контор та їх господарств затверджуються виконками місцевих Рад депутатів трудящих у межах типових штатів, що є максимальними, відповідно до встановлюваних вищестоящими організаціями планів з праці і лімітів адміністративно-господарських витрат.

Посадові оклади працівників існуючих ремонтно-будівельних контор та їх господарств зберігаються в розмірах, зареєстрованих у фінансових органах в 1949 році.

Посадові оклади працівників ремонтно-будівельних контор та їх господарств, що заново організуються, а також оклади для нових посад в діючих конторах встановлюються на рівні окладів працівників аналогічних за обсягом ремонтно-будівельних організацій системи Міністерства комунального господарства Української РСР.

4. Зобов'язати Міністерство комунального господарства Української РСР і виконкоми міських Рад депутатів трудящих при скороченні обсягу робіт ремонтно-будівельних контор у місячний строк переводити їх до нижчої категорії, з приведенням штатів контор та їх господарств у відповідність до типових штатів, згідно з додатками №№ 1—3.

5. Зобов'язати Міністерство фінансів Української РСР і його місцеві органи в двомісячний строк провести перереєстрацію штатів діючих ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР, відповідно до типових штатів, згідно з додатками №№ 1—3.

Штати організацій і господарств ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР, не передбачені цією постановою, а також штати ремонтно-будівельних контор та їх господарств, до яких за умовами і обсягом робіт не застосовні типові штати, запроваджувані цією постановою, розглядаються і затверджуються Державною штатною комісією при Раді Міністрів СРСР.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР І. Сєнін
В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР І. Джигомон
м. Київ, 1 грудня 1949 р., № 3520.

Додаток № 1

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 1 грудня 1949 року.
№ 3520

ТИПОВІ ШТАТИ

ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР

	К а т е г о р і я				
	I	II	III	IV	V
	з річним обсягом робіт за планом (в тис. крб.)				
	Понад 4000 до 6500	Понад 2500 до 4000	Понад 1250 до 2500	Понад 600 до 1250	Понад 250 до 600
Кількість штатних одиниць					
Начальник контори	1	1	1	1	1
Головний інженер-заступник начальника контори	1	1	1	—	—
Інженер	1	1	—	—	—
Технік	1	—	1	1	—
Економіст	1	1	—	—	—
Інспектор по кадрах	1	—	—	—	—
Головний (старший) бухгалтер	1	1	1	1	1
Бухгалтер	1	1	1	—	—
Рахівник-касир	1	1	1	1	—
Секретар-друкарка	1	1	—	—	—
Начальник постачання	1	1	1	—	—
Агент	1	1	1	1	1
Зав'дуючий складом	1	1	—	—	—
Кур'єр-прибиральниця	1	—	—	—	—
Разом:	14	11	8	5	3

П р и м і т к и. 1. Річний обсяг робіт для встановлення категорії контори визначається за вартістю ремонтно-будівельних робіт у цінах 1949 року (без вартості устаткування, проектних робіт і продукції виробничих та підсобних підприємств).

2. Посада головного або старшого бухгалтера встановлюється відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 17 вересня 1947 року № 3271.

У випадках, коли при запровадженні типових штатів ремонтно-будівельних контор, старші бухгалтери контор (при наявності головних бухгалтерів) будуть переведені на посади бухгалтерів, за ними зберігаються раніш одержувані оклади за посадами старших бухгалтерів на весь час роботи в даній конторі на посаді бухгалтера.

3. Посада начальника постачання в штатах контор третьої категорії запроваджується при річному обсязі робіт понад 2000 тисяч карбованців.

4. При річному обсязі робіт від 150 до 250 тисяч карбованців замість ремонтно-будівельної контори, з дозволу Державної штатної комісії при Раді Міністрів СРСР, організується група в такому складі: — начальник групи (виконавець робіт) — 1, бухгалтер — 0,5, агент-кладовщик — 1.

5. При наявності легкової автомашини, зареєстрованої в автоінспекції, до штату контори вводиться посада шофера (тільки в конторах першої і другої категорії).

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

Додаток № 2

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 1 грудня 1949 року,
№ 3520

ШТАТНІ НОРМАТИВИ

лінійного персоналу ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР

Найменування посад	Кількість робітників за нормою
Старший виконавець робіт	не менш 150
Виконавець робіт	» 40—100
Десятник	» 20—50
Нормувальник	» 100—200
Табельник	» 150—300
Кладовщик	Кількість встановлюється залежно від кількості і територіального розташування кладових.

П р и м і т к а. При відсутності в конторі кількості робітників, передбачуваної штатними нормативами для встановлення посади виконавця робіт, обов'язки виконавця робіт покладаються на начальника контори.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Дзигомон

Додаток № 3

до постанови Ради Міністрів Української РСР від 1 грудня 1949 року,
№ 3520

ШТАТНІ НОРМАТИВИ

персоналу не виділених на самостійний баланс господарств неосновного виробництва ремонтно-будівельних контор системи Міністерства комунального господарства Української РСР

Найменування посад	Норматив
I. Т р а н с п о р т	
Завідуючий гаражем	I — при наявності понад 5 автомашин
Завідуючий кінним парком	I — при наявності понад 10 коней
Рахівник	I — при наявності понад 5 автомашин або 10 коней.

Примітка. При відсутності в ремонтно-будівельній конторі кількості автомашин і коней, передбаченої штатними нормативами для самостійних посад завідуючого гаражем і завідуючого кінним парком, в штаті контори, при наявності одночасно не менше 3 автомашин і 3 коней, встановлюється посада завідуючого транспортом.

II. Підсобні і допоміжні виробництва

(Кар'єри, майстерні і виробництва по виготовленню і переробленню матеріалів, ремонтно-механічні майстерні).

Завідуючий майстернею (виробництвом)	I — при наявності не менше 30 робітників
Майстер	I — на 15—30 робітників
Кладовщик-обліковець	I — при наявності не менше 50 робітників

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

90 Про відшкодування населенню, що проживає у відомчих будинках, різниці між платою за центральне опалення і теплоенергію, що діяла до 1 січня 1949 року, і платою, фактично стягненою в 1949 році

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 14 листопада 1949 року № 5206 і на додаток до постанови Ради Міністрів Української РСР від 21 листопада 1949 року № 3387, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати міністерства і центральні організації Української РСР, у віданні яких перебувають жилі будинки, що опалюються тепловою енергією і центральним опаленням, відшкодувати через домоуправління населенню, яке проживає в цих будинках, різницю в платі за опалення між фактично стягненою в 1949 році і тією, що діяла до 1 січня 1949 року.

Дозволити міністерствам і центральним організаціям Української РСР на покриття зазначеної різниці направити, за погодженням з Міністерством фінансів Української РСР, невикористані бюджетні асигнування, що є в розпорядженні міністерств і відомств Української РСР за їх кошторисами на 1949 рік.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР Л. Корнієць В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР І. Джигомон м. Київ, 20 грудня 1949 р., № 3767.

91 Про примірні норми виробітку та єдині розцінки в трудових днях на агролісомеліоративні роботи в колгоспах Української РСР

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 5 грудня 1949 року № 5531, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих Української РСР, на основі доданих до цієї постанови примірних норм виробітку та єдиних розцінок у трудових днях на агролісомеліоративні роботи в колгоспах, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР від 5 грудня 1949 року № 5531, організувати і забезпечити до 1 лютого 1950 року перегляд у кожному колгоспі діючих норм виробітку, з урахуванням особливостей роботи в колгоспах і рівня продуктивності праці, досягнутого передовими колгоспниками, а також перегляд діючих розцінок у трудових днях на агролісомеліоративні роботи.

Залучити до опрацювання норм виробітку агрономів, агролісомеліораторів, бригадирів, ланкових і передовиків-колгоспників.

2. Рекомендувати колгоспам, у яких досягнуто більш високого рівня продуктивності праці, підвищувати норми виробітку, схвалені постановою Ради Міністрів СРСР від 5 грудня 1949 року № 5531. Норми виробітку та розцінки робіт затверджувати на загальних зборах колгоспників.

3. Зобов'язати виконкоми районних Рад депутатів трудящих:

а) до 5 лютого 1950 року розглянути в порядку контролю по кожному колгоспу норми та розцінки в трудових днях на агролісомеліоративні роботи, затверджені загальними зборами колгоспників;

б) організувати старанне вивчення агролісомеліоративними ланками в колгоспах норм виробітку та єдиних розцінок у трудових днях на агролісомеліоративні роботи.

Заступник Голови Ради Міністрів Української РСР Л. Корнієць В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР І. Джигомон м. Київ, 24 грудня 1949 р., № 3833.

З а т в е р д ж е н о

постановою Ради Міністрів СРСР
від 5 грудня 1949 року, № 5531

Д о д а т о к

до постанови Ради Міністрів Укра-
їнської РСР від 24 грудня 1949 року,
№ 3833

П Р И М І Р Н І Н О Р М И В И Р О Б І Т К У

на агролісомеліоративні роботи і розцінки робіт у трудових днях

Назва робіт	Одиниця виміру	Норма виробітку	Розцінка робіт у трудових днях
Оранка однокорпусним парокінним плугом на прияржних схилах (2 чоловіки)	га	0,3—0,5	2,0—1,25
Розплановування площі вручну в лощинах, порізаних вимоїнами, для копання ямок, з розміщенням ямок 0,8×1,0 м (2 чоловіки)	штук	3000—5000	1,75
Підготовка майданчиків розміром 0,3×0,3 м і глибиною 22 см лопатою зі зняттям дернини та штикуванням ґрунту на яржних схилах, з розміщенням 0,8×1,0 м	»	150—200	1,5
Посадка та сіяння полезахисних лісових смуг і яржно-балочних лісопосаджень			
Прикопування посадочного матеріалу (тимчасове)	тис. шт.	40—50	1,25
Прикопування посадочного матеріалу (зимове)	»	20—30	1,5
Підготовка сіянців до посадки з тимчасового прикопу, вибірка, сортування, обрізування коріння (2 чоловіки)	»	12—14	1,5
Підготовка сіянців до посадки із зимового прикопу, вибірка, обрізування коріння, сортування і підраховування (2 чоловіки)	»	8—10	1,5
Піднесення сіянців на відстань до 100 м до садільників	»	12—15	0,75
Садіння під лопату в ямки (2 чоловіки) . . .	штук	800—1000	1,75
Копання ямок на прияржних майданчиках розміром 0,25×0,25×0,30 м	»	250—350	1,5
Садіння сіянців на прияржних майданчиках у готові ямки (2 чоловіки)	»	1500—1800	1,75

Назва робіт	Одиниця виміру	Норма виробітку	Розцінка робіт у трудоднях
Гніздова та рядова сівба полезакисних лісових смуг			
Маркіровка під гніздову сівбу	га	5—6	1,5
Розкладка жолудів по довжині смуги купками через кожні 100 м з додаванням микоризної землі	кг	800—1000	1,25
Піднесення жолудів, змішаних з микоризною землею (у відрах) до сівачів	»	400—500	1,0
Передпосівна весняна розчистка мотикою майданчиків для влаштування лунок розміром 60×60 см на озимині або на полях, зайнятих одно-дворічними посівами трав (корисна площа)	кв. м	300—400	1,5
Ручна сівба жолудів у лунки, зроблені мотикою, з засипкою землею	га	0,30—0,40	1,75
Сівба крупнонасіnnих чагарників у лунки (ліщина і інш.) у широких міжряддях (5—10 насінин через 1,5—2 м)	»	0,50—0,60	1,75
Сівба насіння клена і інших супутніх порід у лунки між майданчиками дуба з приготуванням лунок мотикою	»	1,5—2,0	1,75
Маркіровка ґрунту під рядову сівбу з проведенням борозенок кінним лапчастим маркером	»	5—6	1,5
Ручна сівба насіння в готові борозни	тис. п/м	2,5—4,0	1,75
Загортання насіння вручну	»	4,0—6,0	1,25

Догляд за полезакисними лісовими смугами
(до змикання крон)

Культивация міжрядь кінним культиватором (2 чоловіки)	га	1,25—2,0	1,75—1,25
Культивация міжрядь ручним планетом (корисна площа)	»	0,20—0,25	1,75
Ручне розпушування в рядках мотиками при середній засміченості (корисна площа):			
а) легкі ґрунти	»	0,13—0,15	1,5
б) середні ґрунти	»	0,10—0,12	
в) важкі ґрунти	»	0,07—0,09	

Назва робіт	Одиниця виміру	Норма виробітку	Розцінка робіт у трудоднях
-------------	----------------	-----------------	----------------------------

Поповнення лісопосадок

Перештикування ґрунту майданчиками в місцях випадів:

а) при задернінні ґрунту	кв. м	100—200	} 1,5
б) без задерніння ґрунту	»	150—250	
Копання ямок для посадки 0,25×0,25×0,30 м	шт.	250—350	1,5
Посадка одно-дворічних сіянців при поповненні в готові ямки (2 чоловіки)	»	1500—1800	1,75

Догляд за позахисними лісовими смугами (після змикання крон)

Перше рубка чагарників на пеньок:

а) в лісосмугах 3-річного віку	кущів	600—750	} 1,75
б) в лісосмугах 5-річного віку	»	450—550	
в) в лісосмугах 8—9-річного віку	»	300—400	

Винесення та укладення в купи зрубаного хмизу:

а) в лісосмугах 3-річного віку	скл.куб.м	3—4	} 1,0
б) в лісосмугах 5-річного віку	»	5—6	
в) в лісосмугах 8—9-річного віку	»	8—10	

Зрізування ножівками двійників і нижніх гілок у деревних і плодових порід

Збирання сніголом у при значному пошкодженні	дерево	200	1,75
--	--------	-----	------

Збирання сніголом у при значному пошкодженні	га	0,5—0,7	1,25
--	----	---------	------

Лісорозсадники

Підготування борозенок кінним маркером при ширині захвата 1,5 м (2 чоловіки)

Приготування борозенок мотикою	га	2,0—2,5	1,5—1,25
--	----	---------	----------

Сівба насіння різних порід вручну в готові борозни

Загортання насіння граблями	пог/м	2800—3000	1,25
---------------------------------------	-------	-----------	------

Засів насіння ручною сівалкою

Засів насіння ручною сівалкою	тис.пог/м	2,5—4,0	1,5
---	-----------	---------	-----

Засів насіння ручною сівалкою	»	5—8	1,25
---	---	-----	------

Засів насіння ручною сівалкою	»	12—15	1,75
---	---	-------	------

Назва робіт	Одиниця виміру	Норма виробітку	Розцінка робіт у трудоднях
Покриття посівів соломою з підношенням до 50 м і з укладанням притужин (корисна площа)	кв. м	700—800	1,0
Зняття солом'яного покриття з посівів з віднесенням на 50 м і з укладанням у купи .	»	500—600	1,25
Підпушування ґрунту граблями вручну:			
а) до появи сходов	га	0,15—0,20	} 1,25
б) після появи сходов	»	0,8 —0,10	
Культивація ґрунту між стрічками кінним культиватором, ширина захвата 40 см (2 чоловіки)	»	1,0 —1,2	1,75—1,25
Підпушування в міжряддях стрічкових посівів мотикою (корисна площа)	»	0,06—0,09	1,5
Підпушування міжрядь планетом	»	0,12—0,18	1,75
Прополювання бур'янів руками в рядках, з видаленням бур'янів при середній засміченості (корисна площа):			
а) 1—2 догляди	кв. м	200—300	1,25
б) наступні догляди	»	400—600	1,25
Прополювання бур'янів і підпушування мотикою в рядках і міжряддях стрічкових посівів, з винесенням бур'янів при середній засміченості (корисна площа)	»	400—600	1,5
Підрізка сіялців кінним плугом-скобою на глибину 25—27 см (2 чоловіки)	га	0,3—0,4	2,0—1,25
Вибирання одно-дворічних сіялців за плугом з сортуванням, підраховуванням і тимчасовим прикопуванням (2 чоловіки)	тис. шт.	15—20	1,25
Викопування сіялців лопатою з сортуванням, підраховуванням і тимчасовим прикопуванням:			
а) до 10 шт. на 1 пог. м.	»	5—7	} 1,5
б) до 20 і більше штук на 1 пог. м	»	7—9	

Назва робіт	Одиниця виміру	Норма виробітку	Розцінка робіт у трудоднях
Збирання насіння, плодів і шишок			
Дуб	кг	35—45	1,5
Береза	»	5—7	1,5
Сосна звичайна:			
а) із стоячих дерев	»	18—22	1,25
б) із зрубаних дерев	»	45—55	1,25
Клен гостролистий	«	4—5	1,5
Клен польовий	»	3—5	1,5
Клен татарський	»	5—7	1,5
Ясен зелений	»	7—9	1,5
Ясен звичайний	»	5—7	1,5
Липа дрібнолиста	»	1,5—2,5	1,5
Шовковиця	»	14—16	1,0
Гледичія	»	14—16	1,5
Акація біла	»	9—11	1,5
Яблуня, груша	«	60—80	1,0
Абрикос, вишня	»	20—30	1,0
Акація жовта	»	7—9	1,25
Аморфа	»	14—16	1,25
Бирючина	»	16—18	1,25
Жимолость татарська	»	5—8	1,25
Лох вузьколистий	»	5—7	1,5
Скомпія	»	2,3—3,0	1,25
Ільмові	»	5—7	1,5

Сортування, переробка сировини насіння,
плодів і шишок на чисте насіння
при застосуванні найпростіших пристроїв

Дуб	кг	180—220	1,25
Береза	»	40—60	1,25
Породи дерев, що мають насіння з крилатками	»	30—45	1,25

Назва робіт	Одиниця виміру	Норма виробітку	Розцінка робіт у трудових днях
Липа	кг	35—45	1,25
Акація біла, гледичія	»	30—40	1,25
Шовковиця	»	9—11	1,25
Яблуня, груша	»	70—90	1,25
Абрикос	»	45—55	1,25
Вишня звичайна	»	45—55	1,25
Акація жовта	»	30—40	1,25
Аморфа	»	60—80	1,25
Бирючина	»	35—45	1,25
Жимолость	»	18—22	1,25
Лох вузьколистий	»	35—45	1,25
Скомпія	»	13—15	1,25
Сосна звичайна	»	90—110	1,25
Закладка на стратифікацію насіння в піску:			
а) в траншеях: насіння дрібне	»	120	} спеціальні роботи 1,75
насіння крупне	»	250	
насіння з крилатками	»	80	
б) в ящиках: насіння дрібне	»	75	} підсобні роботи 1,0
насіння крупне	»	200	
насіння з крилатками	»	60	
Перелопачування стратифікованного насіння з підношенням води для зволоження	куб. м	2,5	0,75
Просівання через решето:			
а) насіння дрібне	кг	80	} 0,75
б) насіння крупне	»	200	
в) насіння з крилатками	»	50	

92 Про заходи поліпшення роботи інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства Української РСР

Рада Міністрів Української РСР відзначає наявність серйозних недоліків у роботі інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства по перевірці стану фінансів і обліку в колгоспах.

Постанова Раднаркому СРСР від 27 березня 1935 року № 521 «Про впорядкування фінансів і обліку в колгоспах», що зобов'язує завідуючих районними відділами сільського господарства провадити не менше двох разів на рік поточну перевірку стану фінансів і обліку в колгоспах і один раз на рік документальну перевірку всього фінансового стану колгоспів, виконується незадовільно.

В ряді районів інструктори-бухгалтери не закріплені за колгоспами для постійного їх обслуговування, внаслідок чого багато які колгоспи не одержують належної допомоги з боку районних відділів сільського господарства щодо налагодження обліку і правильної постановки фінансової роботи.

Ревізійну роботу в ряді колгоспів поставлено незадовільно. Акти ревізій не розглядаються загальними зборами колгоспників і виконками райрад.

У Софіївському районі, Дніпропетровської області, до вересня 1949 року не проводились ревізії і перевірки фінансового стану в 7 колгоспах, в П'ятихатському районі — в 3 колгоспах.

В колгоспі «Вільна праця» Щорського району, Дніпропетровської області, ревізійною комісією встановлено нестачу 1.076 кг. соняшника, 200 кг насіння льону, 123 кг проса. Проте, протягом 4 місяців акт ревізійної комісії не розглядався ні на загальних зборах, ні у виконкомі районної Ради депутатів трудящих.

Інструктори-бухгалтери Бердичівського, Брусилівського, Ярунського районів, Житомирської області, Великоборківського, Козівського районів, Тернопільської області, часто використовуються на роботах, не зв'язаних з організацією обліку і фінансів у колгоспах, а в ряді районів за рахунок штату інструкторів-бухгалтерів утримуються інші працівники.

У Житомирському обласному управлінні сільського господарства скорочено посаду старшого інструктора-бухгалтера.

У багатьох районних відділах сільського господарства штати інструкторів-бухгалтерів не вкомплектовані.

В Харківській області невивстає 10 інструкторів-бухгалтерів, в Одеській — 19 інструкторів-бухгалтерів, у Херсонській — 8 інструкторів-бухгалтерів.

Міністерство сільського господарства Української РСР і місцеві органи міністерства не досить вивчають кадри інструкторів-бухгалтерів,

добирають їх без належної уваги, внаслідок чого у багатьох районних відділах сільського господарства інструктори-бухгалтери мають низьку кваліфікацію.

У Житомирській, Чернігівській і Полтавській областях більше половини всієї кількості інструкторів-бухгалтерів мають початкову освіту.

Підготовка і підвищення кваліфікації інструкторів-бухгалтерів проводиться незадовільно.

З метою поліпшення роботи інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства Української РСР і на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 5-го грудня 1949 року № 5528 «Про заходи до поліпшення роботи інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР та виконкоми обласних Рад депутатів трудящих:

а) усунути недоліки в роботі інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства, відмічені в цій постанові;

б) укомплектувати в тримісячний строк районні відділи сільського господарства інструкторами-бухгалтерами відповідно до встановлених штатів;

в) організувати в 1950 році в областях двомісячні курси підвищення кваліфікації інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства із загальною кількістю тих, що навчаються, встановленою Міністерством сільського господарства СРСР;

г) довести до відома районних відділів сільського господарства, що Рада Міністрів Союзу РСР поширила на учнів двомісячних курсів підвищення кваліфікації інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства чинність розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 серпня № 12569 щодо збереження на час навчання заробітної плати за місцем роботи, оплати переїзду до місця навчання і назад і виплати командировочних.

Витрати на проведення зазначених курсів віднести за рахунок бюджету Української РСР на 1950 рік;

д) провести до 1 травня 1950 року атестацію всіх інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства.

Атестація інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства проводиться атестаційними комісіями при обласних управліннях сільського господарства з обов'язковим викликом кожного інструктора-бухгалтера.

Організувати на курсах і в школах колгоспного рахівництва перепідготовку всіх інструкторів-бухгалтерів, які будуть визнані атестаційними комісіями недосить підготовленими;

е) закріпити кожного інструктора-бухгалтера районного відділу сільського господарства за групою колгоспів.

На інструктора-бухгалтера районного відділу сільського господарства покладається відповідальність за стан обліку і рахівництва, а також за ведення фінансової і ревізійної роботи в колгоспах.

Інструктор-бухгалтер зобов'язаний проводити щороку в кожному колгоспі не менше двох поточних перевірок стану фінансів і обліку та однієї документальної перевірки всієї фінансово-господарської діяльності колгоспу.

2. Зобов'язати виконком Житомирської обласної Ради депутатів трудящих відновити посаду старшого інструктора-бухгалтера у Житомирському обласному управлінні сільського господарства.

3. Зобов'язати виконками районних Рад депутатів трудящих розглядати акти про результати перевірок, що проводяться інструкторами-бухгалтерами у колгоспах, і вживати заходів до усунення викритих перевітками недоліків у постановці обліку і фінансової роботи в колгоспах.

При виявленні розтрат, розкрадань і безгосподарності вживати заходів до покарання винних і відшкодування колгоспам завданих збитків.

4. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР забезпечити виконання в 1950 році встановленого Міністерством сільського господарства СРСР плану навчання, без відриву від виробництва, на Українському відділенні Всесоюзних заочних облікових курсів інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства для Української РСР.

5. Довести до відома виконкомів обласних Рад депутатів трудящих і Міністерства сільського господарства Української РСР, що Рада Міністрів Союзу РСР поширила на інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства, які мають вищу і середню рахівничо-економічну освіту, пільги, передбачені постановою Раднаркомом СРСР від 2 листопада 1945 року № 2804 для спеціалістів сільського господарства, що працюють в сільському господарстві і проживають в сільській місцевості.

6. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР провести до 1 березня 1950 року в областях інструктивні наради інструкторів-бухгалтерів районних відділів сільського господарства з роз'ясненням завдань, поставлених у цій постанові.

Голова Ради Міністрів Української РСР

Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР

І. Джигомон

93 Про закріплення за заготовчими пунктами і підприємствами Міністерства заготівель СРСР складських приміщень, переданих їм у тимчасове користування в 1949 році

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 19 грудня 1949 року № 20059-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Закріпити до 1 червня 1950 року за заготовчими пунктами і підприємствами Міністерства заготівель усі передані їм, відповідно до постанови Ради Міністрів Української РСР від 8 червня 1949 року № 1353 та постанови Ради Міністрів Української РСР і ЦК КП(б)У від 13 липня 1949 року № 1860, у тимчасове користування складські приміщення для розміщення хліба.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 27 грудня 1949 р., № 2857.

94 Про перетворення Головного управління сільської електрифікації Міністерства сільського господарства Української РСР на Управління сільської електрифікації по Україні (Укрсільелектро) Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР

Рада Міністрів Союзу РСР¹ розпорядженням від 1 грудня 1949 року № 19825-р, з метою встановлення єдиного організаційного і технічного керівництва організаціями, що виконують роботу по електрифікації сільського господарства, перетворила Головне управління сільської електрифікації Міністерства сільського господарства Української РСР на Управління сільської електрифікації по Україні (Укрсільелектро) Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР, зберігши існуючу структуру і штати Управління та посадові оклади його працівників.

На виконання зазначеного розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР (тов. Власенка), відповідно до Указу Президії Верховної Ради Союзу РСР від 17 грудня 1949 року «Про передачу підприємств Головного Управління сільської електрифікації Міністер-

ства сільського господарства Української РСР у відання Міністерства сільського господарства СРСР», передати Міністерству сільського господарства СРСР підприємства колишнього Головного управління сільської електрифікації Міністерства сільського господарства Української РСР.

Передачу провести за балансом на 1 жовтня 1949 року.

2. Зберегти за організаціями та підприємствами Управління сільської електрифікації по Україні (Укрсільелектро) Головсільелектро Міністерства сільського господарства СРСР усі приміщення, які вони займають, та споруджувані ними будинки.

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомов

м. Київ, 28 грудня 1949 р., № 3867.

95 Про порядок затвердження Радою Міністрів Української РСР титульних списків капітального будівництва

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 31 жовтня 1949 року № 4937, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити, що до переліку (титульні списки) будівництв, затверджуваних Радою Міністрів Української РСР поіменно, із зазначенням місця будівництва, проектної потужності, часу початку і закінчення будівництва, кошторисної вартості, розміру капіталовкладень і будівельно-монтажних робіт на плановий рік, розміру й строків введення в дію потужностей і основних фондів, включаються такі будівництва:

А. ПО ПРОМИСЛОВОСТІ

Будівництва, вартість яких, що включає всі затрати, передбачені кошторисом до технічного проекту даного будівництва, не нижча таких лімітів:

		(в млн. крб. у цінах 1949 р.)
підприємства вогнетривкої промисловості		3,0
мінералорудні підприємства		3,0
брикетні фабрики		3,0

(в млн. крб. у цінах
1949 р.)

збагачувальні фабрики	3,0
підприємства торфової промисловості .	2,5
промислові електростанції	3,0
електричні підстанції	1,5
лінії електропередач	3,0
калійні підприємства	3,0
підприємства промисловості органічного синтезу	3,0
підприємства кисневої промисловості .	3,0
лакофарбові підприємства	2,0
підприємства хімпластмас	2,0
підприємства суднобудівної промисло- вості	3,0
підприємства автомобільної і трактор- ної промисловості	3,0
підприємства металообробної, машино- будівної і електротехнічної промис- ловості та промисловості засобів зв'язку	3,0
підприємства цементної промисловості	4,5
підприємства керамічної, санітарно-тех- нічної, покрівельної, неметалоруд- ної, слюдяної, графітної і азбесто- вої промисловості та азбесто-цемент- них виробів	2,5
цегельні заводи	2,5
підприємства промисловості місцевих будівельних матеріалів (черепичні, вапняні, гіпсові та інші)	2,0
підприємства по виробництву будівель- них конструкцій і деталей	2,0
підприємства скло-фарфорової промис- ловості	2,5
заводи металоконструкцій	2,0
ремонтно-механічні заводи	1,0
деревообробні і мебльові підприємства.	2,5
лісохімічні підприємства	2,0
лісовозні дороги	2,0
підприємства бавовняної, кордної, лля- ної, шерстяної, шовкової промисло- вості та штучного волокна	3,5

(в млн. крб. у цінах
1949 р.)

підприємства трикотажної промисловості	3,0
підприємства бавовноочисної промисловості	2,5
підприємства швейної промисловості	2,5
підприємства взуттєвої, шкіряної, дубильно-екстрактові промисловості та промисловості шкірзамінників	3,0
підприємства валяльно-повстяної, текстильно-галантерейної і лимарсько-сідельної промисловості	2,0
підприємства фотокінопромисловості	2,0
підприємства поліграфічної промисловості	1,5
підприємства паперової промисловості	3,0
підприємства медичної промисловості	2,0
підприємства консервної промисловості	2,5
підприємства м'ясопереробні	3,0
підприємства холодильні	1,5
підприємства молочної і масло-сироварної промисловості	1,5
підприємства рибної промисловості	1,0
підприємства хлібопекарної і макаронної промисловості	1,5
підприємства кондитерської промисловості	1,5
підприємства спиртової, лікерно-горіlichаної і виноробної промисловості	1,5
підприємства пивоварної і безалкогольної промисловості	1,5
крохмалепатокові підприємства	2,0
підприємства маслоробної і маргаринової промисловості	1,5
підприємства парфюмерно-косметичної промисловості	1,5
підприємства мукомельної і круп'яної промисловості	1,5
підприємства соляної промисловості	1,5
підприємства плодоовочевої промисловості	1,5
інші промислові підприємства	1,5

Усі нові і відбудовувані вугільні та сланцеві шахти і розрізи республіканського і місцевого підпорядкування з кошторисною вартістю будівництва до 4,0 млн. крб.

Діючі вугільні шахти і розрізи республіканського та місцевого підпорядкування, що реконструюються і розширюються при кошторисній вартості не нижче 1,0 млн. крб.

Б. ПО ТРАНСПОРТУ І ЗВ'ЯЗКУ

Будівництва, вартість яких, що включає всі затрати, передбачені кошторисом до технічного проекту даного будівництва, не нижча таких лімітів:

(в млн. крб. у цінах
1949 р.)

мости через судноплавні річки, незалежно від кошторисної вартості	
інші мости усіх систем	1,0
судноверфі морського і річкового флоту	3,0
судноремонтні майстерні і бази	1,0
роботи по поліпшенню судноплавних умов на малих річках	1,0
автомобільні шляхи республіканського і місцевого значення	2,0
авторемонтні заводи, майстерні, гаражі і автобази.	1,0
автоматичні телефонні станції	до 1000 номерів
радіоцентри електрозв'язку потужністю	до 15 кіловат
інші підприємства транспорту і зв'язку	1,0

В. ПО ЖИТЛОВОМУ, КУЛЬТУРНО-ПОБУТОВОМУ І КОМУНАЛЬНОМУ БУДІВНИЦТВУ

а) здійснюване міністерствами, відомствами і місцевими Радами депутатів трудящих будівництво лікарень у містах і в сільських місцевостях, дитячих закладів, будинків культури, міських шкіл, театрів і стаціонарних кінотеатрів, з кошторисною вартістю до 3,5 млн. крб;

б) будівництво комунальних електростанцій потужністю від 300 до 500 квт., незалежно від їх кошторисної вартості;

в) здійснюване міністерствами, відомствами і місцевими Радами депутатів трудящих житлове і готельне будівництво при кошторисній вартості не нижче 1 млн. крб;

г) здійснюване міністерствами і відомствами, а також місцевими Радами депутатів трудящих комунальне, культурно-побутове будівництво, будівництво поліклінік, санаторіїв, будинків відпочинку, кіностудій, концертних залів, музеїв, бібліотек, архівів, клубів, парків культури і відпочинку, стадіонів, технікумів, вузів і дослідних інститутів, при кошторисній вартості будівництва не нижче 2 млн. крб.

Г. ПО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ І ЛІСОГОСПОДАРСЬКОМУ БУДІВНИЦТВУ

а) іригаційні і меліоративні будівництва вартістю не нижче 2 млн. крб;

б) всі лісозахисні станції, що заново організуються, кошторисною вартістю не нижче 1,5 млн. крб;

в) інші сільськогосподарські і лісогосподарські будівництва, кошторисна вартість яких не нижча 1,5 млн. крб.

Д. ПО ТОРГОВЕЛЬНО-СКЛАДСЬКОМУ БУДІВНИЦТВУ

Будівництва, вартість яких, що включає всі затрати, передбачені кошторисом до технічного проекту даного будівництва, не нижча таких лімітів:

	(в млн. крб. у цінах 1949 року).
елеватори	2,5
торговельні підприємства, криті ринки і склади	1,5
плодоовочеві і парниково-тепличні ком- бінати	1,5
підприємства громадського харчування та інші підприємства торговельно- складського будівництва	1,0

Е. ПО СПОРУДЖЕННЮ БУДІВЕЛЬ ДЛЯ УСТАНОВ

Адміністративні будівлі, кошторисна вартість яких не нижча 1 млн. крб.

Встановлені цією постановою ліміти для окремих видів будівництва (житлове, культурно-побутове, торговельно-складське та інші) застосовуються незалежно від того, яким міністерством чи відомством це будівництво здійснюється.

Є. ПО БУДІВНИЦТВУ СПОЖИВЧОЇ, ПРОМИСЛОВОЇ ТА ІНШИХ ВИДІВ КООПЕРАЦІЇ

Будівництва, вартість яких, що включає всі затрати, передбачені кошторисом до технічного проекту даного будівництва, не нижча 1,5 млн. крб.

2. Довести до відома міністерств і відомств Української РСР, а також виконкомів обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 31 жовтня 1949 року № 4937 встановила, що до переліку (титульні списки) будівництв, затверджуваних Радою Міністрів Союзу РСР поіменно, із зазначенням місця будівництва, проектної потужності, часу початку і закінчення будівництва, кошторисної вартості, розміру капіталовкладень і будівельно-монтажних робіт на планований рік, розміру і строків введення в дію потужностей і основних фондів, включаються, незалежно від їх кошторисної вартості, такі будівництва:

а) нові залізничні лінії, електрифікація залізниць, автомагістралі союзного значення, нові морські порти, аеропорти і аеродроми, нові радіомовні станції і телевізійні центри, автоматичні телефонні станції, потужністю 1000 номерів і вище, радіоцентри електрозв'язку потужністю 15 кіловат і вище;

б) будівництво нових водопровідних, каналізаційних і теплофікаційних систем, влаштування нових трамвайних і тролейбусних сполучень, а також будівництво комунальних електростанцій потужністю понад 500 кіловат;

в) усі радгоспи, конезаводи і біологічні ветеринарні фабрики, що заново організуються.

3. Всі перелічені у пункті 1 цієї постанови будівництва включаються до титульних списків, затверджуваних Радою Міністрів Української РСР, незалежно від того, чи є дане будівництво об'єктом республіканського чи місцевого підпорядкування.

4. До титульних списків надлімітного будівництва включаються відбудовувані і новобудовані підприємства, будівництво яких, за рішеннями Ради Міністрів Української РСР, провадиться за проектами і кошторисами на окремі об'єкти, якщо вартість цих підприємств, включаючи всі затрати, передбачені кошторисно-фінансовими розрахунками, не нижча лімітів, вказаних у пункті 1 цієї постанови.

5. При будівництві окремих об'єктів (споруди, цехи, корпуси і т. ін.) на діючих підприємствах, на яких не провадиться загальної реконструкції всього підприємства і де замість генерального кошторису складаються проекти і кошториси на об'єкти, що заново споруджуються або реконструюються, (відповідно до § 40 «Інструкції по складанню проектів і кошторисів по промисловому будівництву», за-

132801

твердженої постановою Раднаркому СРСР від 26 лютого 1938 року), до титульних списків надлімітного будівництва включаються лише ті об'єкти, кошторисна вартість яких не нижча лімітів, вказаних у пункті 1 цієї постанови.

6. Порядок затвердження титульних списків будівництв республіканського підпорядкування, кошторисна вартість яких нижча лімітів, вказаних у пункті 1 цієї постанови, встановлюється міністрами республіканських міністерств і керівниками відомств та установ, а для місцевого підпорядкування — виконкомами обласних Рад депутатів трудящих.

7. З виданням цієї постанови вважати таким, що втратив силу, пункт 2-й постанови РНК Української РСР від 2 жовтня 1945 року «Про недоліки проведення капітальних робіт у промислових наркоматах Української РСР».

8. Рада Міністрів Української РСР доводить до відома міністерств, відомств і виконкомів обласних Рад депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР з виданням постанови від 31 жовтня 1949 року № 4937 вважає такими, що втратили силу:

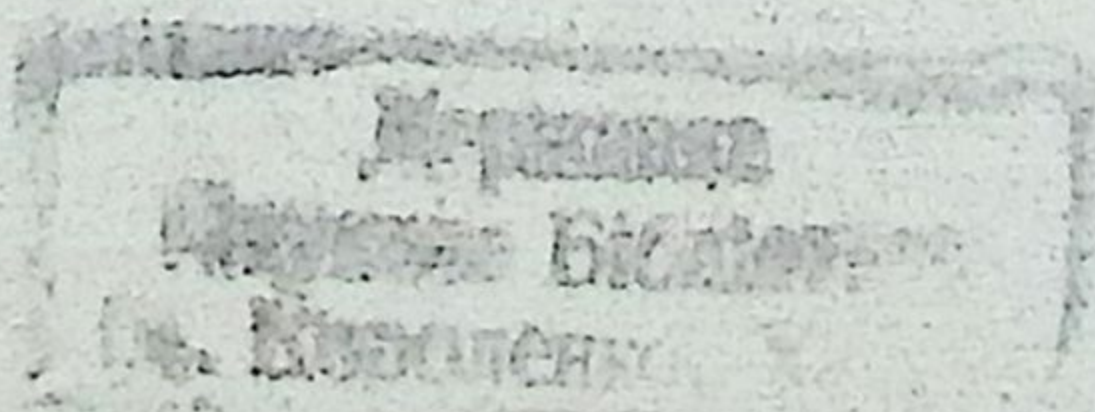
а) постанову РНК СРСР від 23 жовтня 1934 року «Про порядок затвердження титульних списків будівництва». (З. З. СРСР 1934 р., № 54, ст. 414; 1935 р. № 22, ст. 175, № 55, ст. 450);

б) пункт 3 постанови РНК СРСР від 1 жовтня 1937 року № 1727 «Про будівництво елеваторів і складів по Комітету заготівель при РНК СРСР».

Голова Ради Міністрів Української РСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів Української РСР
І. Джигомон

м. Київ, 29 грудня 1949 р., № 3885.

1р. 570 ж
Належить першочерговій
доставці під розписку.

Подлежит первоочередной
доставке под расписку.

Д л я а д р е с а

Редактор А. Каплан

Коректор В. Безпальча

Технічний редактор К. Лапченко

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ.

БФ 01056. Зам. 254. Друк. аркуш. 1 $\frac{1}{2}$. Обл.-вид. арк. 1,68. В друкованому
аркуші 42000 зн. Формат паперу 60 × 84 $\frac{1}{16}$. Тираж 8300. *

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР,
м. Київ, Воровського, 24.